

Bruxelles, 17.7.2013
COM(2013) 534 final

2013/0255 (APP)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de instituire a Parchetului European

{SWD(2013) 274 final}

{SWD(2013) 275 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Urmărirea penală a infracțiunilor împotriva bugetului UE este în prezent de competența exclusivă a statelor membre și în acest domeniu nu există nicio autoritate a Uniunii Europene. Deși prejudiciul potențial al acestor infracțiuni este foarte important, acestea nu sunt întotdeauna cercetate și urmărite în justiție de autoritățile naționale competente, întrucât resursele autorităților de asigurare a respectării legii sunt limitate. Prin urmare, eforturile autorităților naționale de asigurare a respectării legii rămân adesea fragmentate în acest domeniu, iar dimensiunea transfrontalieră a acestor infracțiuni scapă, de obicei, de atenția autorităților.

Deși tratarea cazurilor transfrontaliere de fraudă presupune cercetări și urmăriri penale strâns coordonate și eficiente la nivel european, nivelurile actuale de schimb de informații și coordonare nu sunt suficiente pentru a realiza acest lucru, în ciuda eforturilor intensificate ale organismelor Uniunii, cum ar fi Eurojust, Europol și Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF). Coordonarea, cooperarea și schimbul de informații întâmpină numeroase probleme și limitări din cauza repartizării responsabilităților între autorități aparținând mai multor jurisdicții teritoriale și funcționale. Zilnic apar lacune în acțiunile judiciare de combatere a fraudei la diferite niveluri și între diferite autorități, fapt care constituie un impediment major pentru cercetarea și urmărirea penală efectivă a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.

Eurojust și Europol au un mandat general de facilitare a schimbului de informații și de coordonare a cercetărilor și urmăririlor penale naționale, dar nu au autoritatea de a efectua acțiuni de cercetare sau urmărire penală. Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) are competența de a cerceta fraudele și activitățile ilegale care afectează UE, însă puterile sale sunt limitate la cercetări administrative. Acțiunile autorităților judiciare naționale rămân de multe ori lente, ratele de urmărire penală, în medie - scăzute, iar rezultatele obținute în diferitele state membre la nivelul Uniunii - inegale. Pe baza acestui bilanț, acțiunile judiciare întreprinse de statele membre împotriva fraudei nu pot fi considerate, în prezent, ca fiind eficiente, echivalente și descurajante, conform cerințelor tratatului.

Deoarece autoritățile de cercetare și urmărire penală din statele membre, în prezent, nu pot atinge un nivel echivalent de protecție și de asigurare a respectării legii, Uniunea are nu numai competența, ci și obligația de a acționa. Articolul 325 din tratat impune acest lucru din punct de vedere juridic, dar ținând cont de normele specifice ale Uniunii care se aplică în acest domeniu, Uniunea este și cea mai bine plasată pentru a-și proteja propriile interese financiare, inclusiv prin urmărirea penală a infracțiunilor împotriva acestor interese. Articolul 86 din tratat prevede temeiul juridic necesar pentru acest nou sistem de urmărire penală la nivelul Uniunii, al cărui scop este de a corecta deficiențele regimului actual de asigurare a respectării legii bazat exclusiv pe eforturi naționale și de a spori consistența și coordonarea acestora.

Prezenta propunere vizează instituirea Parchetului European și definirea competențelor și procedurilor acestuia. Aceasta completează o propunere legislativă anterioară¹, care definește infracțiunile, precum și sancțiunile aplicabile.

¹ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal, 11 iulie 2012 COM (2012) 363 final.

Prezenta propunere face parte dintr-un pachet legislativ care va fi însoțit de o propunere privind reforma Eurojust.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

Pentru elaborarea prezentului regulament, Comisia a consultat pe larg părțile interesate, în mai multe rânduri, bazându-se și pe discuțiile anterioare legate de Parchetul European, care au durat peste un deceniu². Consultările pregătitoare în vederea prezentei propuneri au vizat principalele aspecte abordate în prezentul regulament, inclusiv diverse opțiuni în ceea ce privește instituirea din punct de vedere instituțional, juridic, organizațional și operațional a unui sistem european de cercetare și urmărire penală a infracțiunilor relevante.

La începutul anului 2012, au fost publicate și distribuite on-line două chestionare, unul pentru profesioniștii din justiție și unul pentru publicul larg. În general, răspunsurile au fost pozitive față de luarea unor noi măsuri privind consolidarea cadrului material și procedural pentru combaterea infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale UE și, de asemenea, mulți respondenți și-au exprimat sprijinul față de ideea înființării unui parchet european. De asemenea, au fost formulate o serie de sugestii, preocupări și întrebări mai detaliate, în special cu privire la relația dintre Parchetul European și autoritățile naționale de urmărire penală, competența Parchetului European de a conduce și coordona cercetările la nivel național sau posibilele dificultăți cu orice norme de procedură europene armonizate din cadrul procedurilor Parchetului European. În paralel, a fost realizată o cercetare pe teren în mai multe state membre, ca parte a studiului extern în sprijinul acestui raport. În plus, pe parcursul anului 2012 și la începutul anului 2013, au avut loc o serie de discuții sau reuniuni la nivel european:

- Rețeaua procurorilor sau funcțiilor echivalente la Curțile Supreme de Justiție din statele membre, Budapesta, 25-26 mai 2012.
- Conferința „Proiectul unui parchet european?”, Luxemburg, 13-15 iunie 2012. Conferința a reunit experți și reprezentanți la nivel înalt din mediul academic, instituțiile UE și statele membre.
- Reuniunea de consultare a vicepreședintelui Reding cu procurorii generali și cu directorii de parchete din statele membre, Bruxelles, 26 iunie 2012. Reuniunea a permis o dezbatere deschisă despre probleme specifice cu privire la protecția intereselor financiare ale Uniunii.
- La 18 octombrie 2012, Comisia a organizat o reuniune de consultare cu privire la aspectele legate de o posibilă reformă a Eurojust, în care au fost discutate cu reprezentanții statelor membre și chestiuni legate de instituirea unui parchet european. În general, reuniunea a susținut stabilirea unor legături strânse între Eurojust și Parchetul European.
- A 10-a Conferință OLAF a procurorilor competenți în materie de fraudă, Berlin, 8-9 noiembrie 2012, a fost prilejul de a explora modul în care procurorii naționali ar interacționa cu Parchetul European, în cazul înființării acestuia.

² A se vedea Cartea verde privind protecția penală a intereselor financiare ale Comunității și înființarea Parchetului European, 11 decembrie 2001 COM (2001)715 final și raportul său de urmărire, 19 martie 2003 COM (2003)128 final.

- Consultarea informală organizată la 26 noiembrie 2012 cu avocații apărării (CCBE și ECBA) a analizat garanțiile procedurale pentru suspecti și a formulat recomandări utile în această privință.
- Seminarul ERA „Către instituirea Parchetului European (EPPO)”, 17 și 18 ianuarie 2013.
- Reuniunea Grupului de experți ai Comisiei privind politica penală europeană, Bruxelles, 23 ianuarie 2013.
- Reuniune suplimentară de consultare cu ECBA și CCBE, Bruxelles, 9 aprilie 2013.

De asemenea, au avut loc numeroase reuniuni bilaterale de consultare cu autoritățile din statele membre în a doua jumătate a anului 2012 și la începutul anului 2013.

Comisia a realizat o evaluare a impactului diferitelor opțiuni de politică alternative, luând în considerare, *inter alia*, un studiu extern (contract specific nr. JUST/2011/JPEN/FW/0030.A4) care a luat în considerare diferite ipoteze care implică instituirea unui parchet european. Conform analizei evaluării impactului, instituirea Parchetului European ca birou integrat descentralizat al Uniunii, care se bazează pe sistemele judiciare naționale, oferă cele mai multe beneficii și generează cele mai mici costuri.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii este articolul 86 din tratat. Conform primului alineat al acestui articol, „[p]entru combaterea infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, Consiliul, hotărând prin regulamente în conformitate cu o procedură legislativă specială, poate institui un Parchet European, pornind de la Eurojust. Consiliul hotărăște în unanimitate, după aprobarea Parlamentului European”. Al doilea alineat al acestei dispoziții definește responsabilitatea Parchetului European, după cum urmează: „Parchetul European are competența de a cerceta, de a urmări și de a trimite în judecată, după caz în colaborare cu Europol, autorii și coautorii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, în conformitate cu normele stabilite în regulamentul prevăzut la alineatul (1). Parchetul European exercită în fața instanțelor competente ale statelor membre acțiunea publică în legătură cu aceste infracțiuni”. În final, alineatul (3) din articolul 86 din tratat definește domeniul de aplicare material al regulamentelor care urmează a fi adoptate în conformitate cu acesta: „Regulamentele prevăzute la alineatul (1) stabilesc statutul Parchetului European, condițiile de exercitare a atribuțiilor acestuia, regulamentul de procedură aplicabil activităților sale, precum și normele care reglementează admisibilitatea probelor și normele aplicabile controlului jurisdicțional al actelor de procedură adoptate în exercitarea atribuțiilor sale”.

3.2. Subsidiaritate și proporționalitate

Este necesar ca Uniunea să acționeze, deoarece acțiunea prevăzută are o dimensiune europeană intrinsecă. Aceasta presupune conducerea și coordonarea la nivelul Uniunii a cercetărilor și urmăririlor penale ale infracțiunilor care aduc atingere propriilor sale interese financiare, a căror protecție este solicitată atât de Uniune, cât și de statele membre prin articolul 310 alineatul (6) și articolul 325 din TFUE. În conformitate cu principiul subsidiarității, acest obiectiv poate fi atins doar la nivelul Uniunii, date fiind amploarea și efectele sale. Astfel cum s-a menționat mai sus, situația actuală, în care urmărirea penală a infracțiunilor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii este exclusiv de competența autorităților din statele membre, nu este satisfăcătoare și nu realizează suficient obiectivul de a combate în mod eficient infracțiunile care aduc atingere bugetului Uniunii.

În conformitate cu principiul proporționalității, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv. În cuprinsul textului propus, opțiunile alese sunt cele mai puțin intruzive pentru sistemele juridice și structurile instituționale ale statelor membre. Caracteristicile-cheie ale propunerii, cum ar fi alegerea legislației aplicabile în cazul măsurilor de cercetare, numărul procurorilor delegați, caracterul descentralizat al Parchetului European și sistemul de control jurisdicțional, au fost astfel concepute încât să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea principalelor obiective ale propunerii.

Competența Uniunii în combaterea fraudei și a altor infracțiuni care aduc atingere intereselor sale financiare este stipulată fără echivoc în articolele 86 și 325 din tratat. Deoarece această competență a Uniunii nu este accesorie competenței statelor membre, iar exercitarea acesteia a devenit necesară pentru a obține o protecție mai eficientă a intereselor financiare ale Uniunii, pachetul propus respectă cerințele de subsidiaritate.

3.3. Explicarea propunerii pe capitole

Principalele obiective ale propunerii sunt:

- Contribuirea la consolidarea protejării intereselor financiare ale Uniunii și continuarea dezvoltării unui spațiu de justiție, precum și sporirea încrederii întreprinderilor și cetățenilor UE în instituțiile Uniunii, respectând, totodată, toate drepturile fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- Stabilirea unui sistem european coerent pentru cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.
- Asigurarea unei cercetări și urmăriri penale mai eficiente și mai eficace a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.
- Creșterea numărului de urmăriri penale, conducând la mai multe condamnări și la recuperarea fondurilor europene obținute în mod fraudulos.
- Asigurarea unei cooperări strânse și a unui schimb eficient de informații între autoritățile competente la nivel național și european.
- Intensificarea descurajării comiterii de infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.

3.3.1. Capitolul I: Obiect și definiții

Acest capitol stabilește obiectul regulamentului, și anume instituirea Parchetului European. În plus, acesta definește un anumit număr de termeni utilizați în text, cum ar fi „interesele financiare ale Uniunii”.

3.3.2. Capitolul II: Norme generale

Acest capitol reglementează caracteristicile fundamentale ale Parchetului European, statutul și structura acestuia ca nou organism al Uniunii cu funcții de cercetare și urmărire penală. În acest sens, prevede norme specifice cu privire la numirea și eliberarea din funcție a Procurorului european, a adjuncților săi și a procurorilor europeni delegați. De asemenea, acesta stabilește principiile fundamentale ale funcționării Parchetului European.

Secțiunea 1 (Statutul, organizarea și structura Parchetului European) clarifică modul în care Parchetul European este înființat, precum și funcțiile care îi vor fi încredințate. Textul prevede instituirea acestuia ca un nou organism al Uniunii cu personalitate juridică și stabilește relația sa cu Eurojust. Printre caracteristicile-cheie ale Parchetului European, textul face referire la independență și răspundere, care ar trebui să garanteze faptul că este capabil să își exercite

funcțiile și să facă uz de puterile sale în așa fel încât să fie imun la orice influență inadecvată. Principalele caracteristici ale structurii Parchetului European sunt descrise și în text.

Secțiunea 2 (Numirea și eliberarea din funcție a membrilor Parchetului European) prevede normele aplicabile în cazul procedurii de numire și eliberare din funcție a Procurorului European, a adjuncților acestuia, precum și a membrilor personalului. Procedura de numire a Procurorului European este concepută astfel încât să garanteze independența și răspunderea acestuia în fața instituțiilor Uniunii, în timp ce procedura de eliberare a acestuia din funcție revine Curții de Justiție a Uniunii Europene. Pentru procurorii europeni delegați, care vor fi numiți și eliberați din funcție de Procurorul European, procedura asigură integrarea lor în sisteme naționale de urmărire penală.

Secțiunea 3 (Principii fundamentale) descrie principiile juridice de bază care vor governa activitățile Parchetului European, inclusiv conformitatea cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, proporționalitatea, legislația națională aplicabilă pentru punerea în practică a regulamentului, neutralitatea procedurală, legalitatea și celeritatea cercetărilor, obligația statelor membre de a participa la cercetările și urmărirea penale întreprinse de Parchetul European.

Secțiunea 4 (Competența Parchetului European) clarifică infracțiunile care intră în sfera de competență materială a Parchetului European. Aceste infracțiuni trebuie definite prin referire la legislația națională de punere în aplicare a legislației Uniunii (Directiva 2013/xx/UE). Textul face distincție între două categorii de infracțiuni, dintre care prima se încadrează automat în sfera de competență a Parchetului European (articolul 12) și a doua (articolul 13), care presupune stabilirea competenței Parchetului European atunci când există anumite legături cu infracțiunile din prima categorie. Secțiunea descrie, de asemenea, modul în care Parchetul European își va exercita competența asupra acestor infracțiuni.

3.3.3. Capitolul III: Norme de procedură privind cercetarea, urmărirea penală și faza de judecată

Acest capitol prevede caracteristicile esențiale ale cercetărilor și urmărilor penale întreprinse de Parchetul European, inclusiv dispozițiile referitoare la modul în care acestea ar trebui controlate de instanțele naționale, deciziile pe care le-ar putea lua Parchetul European de îndată ce cercetarea este finalizată, modul în care și-ar putea exercita funcțiile de urmărire penală și modul în care probele colectate vor fi utilizate în instanțele de judecată.

Secțiunea 1 (Desfășurarea cercetărilor) prevede normele generale aplicabile în cazul cercetărilor efectuate de Parchetul European, inclusiv sursele de informații utilizate, modalitatea de inițiere și desfășurare a cercetărilor, precum și modul în care Parchetul European poate obține informații suplimentare din bazele de date sau datele colectate la solicitarea sa.

Secțiunea 2 (Prelucrarea informațiilor) explică funcționarea sistemului de gestionare a cazurilor.

Secțiunea 3 (Măsurile de cercetare) stabilește ce tipuri de măsuri individuale de cercetare va putea utiliza Parchetul European și în ce condiții. Textul nu reglementează în detaliu fiecare dintre aceste măsuri, ci impune aplicarea legislației naționale.

Secțiunea 4 (Încetarea cercetării și competențele în materie de urmărire penală) stipulează diferitele tipuri de decizii pe care Parchetul European le poate adopta la finalul cercetării, inclusiv punerile sub acuzare sau neînceperea urmăririi penale.

Secțiunea 5 (Admisibilitatea probelor) reglementează admisibilitatea probelor colectate și prezentate de Parchetul European în instanțele de judecată.

Secțiunea 6 (Confiscarea) reglementează dispunerea de bunurile confiscate de instanțele naționale ca urmare a urmăririi penale efectuate de Parchetul European.

3.3.4. *Capitolul IV: Garanții procedurale*

Normele din acest capitol prevăd garanții pentru persoanele suspectate și alte persoane implicate în procedurile Parchetului European, care vor trebui să respecte standardele relevante, în special Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Normele se referă la legislația Uniunii (directive privind diferite drepturi procedurale în cadrul procedurilor penale) cu privire la anumite drepturi, însă, de asemenea, definesc în mod autonom alte drepturi care nu au fost încă reglementate în legislația Uniunii. Ca atare, aceste norme prevăd un nivel suplimentar de protecție în comparație cu legislația națională, pentru ca persoanele suspectate și alte persoane implicate să poată beneficia direct de o protecție la nivelul Uniunii.

3.3.5. *Capitolul V: Controlul jurisdicțional*

Articolul 86 alineatul (3) din tratat prevede ca legiuitorul Uniunii să stabilească normele aplicabile controlului jurisdicțional al actelor de procedură adoptate de Parchetul European în exercitarea funcțiilor sale. Această posibilitate reflectă natura specifică a Parchetului European, care este diferită de cea a tuturor celorlalte organisme și agenții ale Uniunii și necesită norme speciale în ceea ce privește controlul jurisdicțional.

Articolul 86 alineatul (2) din tratat prevede că Parchetul European își exercită acțiunea publică înaintea instanțelor competente din statele membre. Actele de cercetare ale Parchetului European sunt, de asemenea, strâns asociate unei posibile urmăririi penale și, în principal, produc efecte în sistemele juridice din statele membre. În majoritatea cazurilor, acestea vor fi, de asemenea, efectuate de autoritățile naționale de asigurare a aplicării legii, care acționează în conformitate cu instrucțiunile Parchetului European, și, uneori, tot în urma obținerii autorizației unei instanțe naționale. Parchetul European este, prin urmare, un organism al Uniunii, ale cărui acțiuni vor fi relevante în special în sistemele juridice naționale. Prin urmare, este necesar ca Parchetul European să fie considerat o autoritate națională în scopul controlului jurisdicțional al actelor sale de cercetare și urmărire penală. În consecință, instanțelor naționale ar trebui să li se încredințeze controlul jurisdicțional al tuturor actelor atacabile de cercetare și urmărire penală ale Parchetului European, iar instanțele Uniunii nu ar trebui să fie direct competente cu privire la aceste acte în temeiul articolelor 263, 265 și 268 din tratat, deoarece aceste acte nu ar trebui considerate, în scopul controlului jurisdicțional, drept acte ale unui organism al Uniunii.

În conformitate cu articolul 267 din tratat, instanțele naționale pot sau, în anumite circumstanțe, sunt obligate să trimită Curții de Justiție întrebări pentru hotărârile preliminare cu privire la interpretarea sau la valabilitatea dispozițiilor legislației Uniunii care sunt relevante pentru controlul jurisdicțional al actelor de cercetare și urmărire penală ale Parchetului European. Acestea pot include întrebări cu privire la interpretarea prezentului regulament. Întrucât Parchetul European va fi considerat o autoritate națională în scopul controlului jurisdicțional, instanțele naționale vor putea adresa Curții de Justiție numai întrebări cu privire la interpretarea actelor sale. Procedura hotărârilor preliminare va garanta, astfel, că prezentul regulament este aplicat uniform pe întreg teritoriul Uniunii, în timp ce valabilitatea actelor Parchetului European va putea fi contestată în instanțele naționale în conformitate cu legislația națională.

3.3.6. *Capitolul VI: Protecția datelor*

Acest capitol prevede norme care reglementează regimul de protecție a datelor, care, în contextul specific al Parchetului European, detaliază și completează legislația Uniunii aplicabilă prelucrării datelor cu caracter personal de către organismele UE [în special

Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date]. Supravegherea prelucrării tuturor datelor cu caracter personal în contextul activităților Parchetului European a fost încredințată Autorității Europene pentru Protecția Datelor (AEPD).

3.3.7. Capitolul VII: Dispoziții financiare și privind personalul

Normele acestui capitol reglementează modul în care Parchetul European își va gestiona bugetul și personalul. Acestea se bazează pe legislația aplicabilă a Uniunii, și anume pentru aspecte legate de buget - pe Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 cu privire la normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului, și pentru aspecte în materie de personal - pe Regulamentul 31 (CEE), cu modificările ulterioare.

3.3.8. Capitolul VIII: Dispoziții privind relațiile Parchetului European

Acest capitol reglementează relația dintre Parchetul European și instituțiile Uniunii sau cu alte organisme, precum și cu actorii din afara Uniunii. Norme speciale se aplică în relația Parchetului European cu Eurojust, având în vedere legăturile speciale dintre acestea în domeniul activităților operaționale, administrației și gestionării.

3.3.9. Capitolul IX: Dispoziții generale

Aceste dispoziții abordează aspectele instituționale care apar în momentul înființării oricărui nou birou sau oricărei noi agenții a Uniunii. Acestea sunt în mare măsură inspirate de „Abordarea comună privind agențiile descentralizate”, însă țin seama de natura (judiciară) specifică a Parchetului European. Dispozițiile vizează aspecte cum ar fi statutul juridic și condițiile de funcționare, regimul lingvistic, cerințele de transparență, normele de prevenire a fraudei, gestionarea informațiilor clasificate, anchetele administrative și normele privind răspunderea.

3.3.10. Capitolul X: Dispoziții finale

Aceste dispoziții se referă la aplicarea regulamentului și prevăd adoptarea unor dispoziții de punere în aplicare, dispoziții tranzitorii, norme administrative și intrarea în vigoare.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea urmărește să fie eficientă din punct de vedere al costurilor pentru bugetul UE: o parte din resursele actuale ale OLAF vor fi utilizate pentru instituirea sediului central al Parchetului European, care, la rândul său, se va baza pe sprijinul administrativ al Eurojust.

Costuri suplimentare limitate vor fi ocazionate în legătură cu posturile procurorilor europeni delegați care se vor afla în statele membre și vor face parte integrantă din Parchetul European. Având în vedere dublul statut al acestora, de procurori ai Uniunii și procurori naționali, aceștia vor primi remunerație de la bugetul UE și vor fi supuși Statutului personalului.

Întrucât faza de punere în practică a Parchetului European va dura, probabil, mai mulți ani, membrii personalului vor fi transferați treptat de la OLAF către Parchetul European. Numărul echivalent de membri de personal transferați și creditele corespunzătoare finanțării acestui personal vor fi reduse din schema de personal și bugetul OLAF. Parchetul European va intra într-un ritm normal de funcționare odată ce se va atinge nivelul complet de personal. Nivelul complet de personal va fi atins în 2023, cu 235 de membri ai personalului, dintre care

180 de posturi prevăzute în schema de personal și 55 de angajați externi. Costul estimat pentru 2023 cu acest nivel de personal este de aproximativ 35 milioane EUR.

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de instituire a Parchetului European

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 86,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Atât Uniunea, cât și statele membre au obligația de a proteja interesele financiare ale Uniunii împotriva infracțiunilor care generează daune financiare semnificative în fiecare an. Totuși, aceste infracțiuni nu sunt în prezent cercetate și urmărite penal suficient de către autoritățile naționale competente.
- (2) Instituirea Parchetului European este prevăzută în Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) în contextul spațiului de libertate, securitate și justiție.
- (3) Tratatul prevede în mod expres ca Parchetul European să fie înființat pornind de la Eurojust, ceea ce implică faptul că prezentul regulament ar trebui să stabilească legături între aceste organisme.
- (4) Tratatul prevede că mandatul Parchetului European este acela de a combate infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.
- (5) În conformitate cu principiul subsidiarității, combaterea infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii poate fi realizată mai bine la nivelul Uniunii, date fiind amploarea și efectele sale. Situația actuală, în care urmărirea penală a infracțiunilor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii ține exclusiv de competența autorităților din statele membre, nu realizează suficient acest obiectiv. Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea Parchetului European, nu pot fi realizate de statele membre, având în vedere fragmentarea urmăririlor penale naționale în domeniul infracțiunilor comise împotriva intereselor financiare ale Uniunii și, în consecință, pot fi atinse la nivelul Uniunii, datorită faptului că Parchetul European urmează să aibă competența exclusivă de a urmări penal astfel de infracțiuni, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (6) În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea

atingerii acestor obiective și asigură că impactul său asupra sistemelor juridice și structurilor instituționale ale statelor membre este cel mai puțin intruziv posibil.

- (7) Mandatul Parchetului European ar trebui să fie cercetarea, urmărirea penală și trimiterea în judecată a autorilor infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii. Acest lucru presupune puteri autonome de cercetare și urmărire penală, inclusiv capacitatea de a desfășura cercetări în cazurile transfrontaliere sau complexe.
- (8) Structura organizațională a Parchetului European ar trebui, de asemenea, să permită un proces decizional rapid și eficient în desfășurarea cercetărilor și urmăririlor penale, indiferent dacă acestea implică unul sau mai multe state membre.
- (9) În principiu, cercetările Parchetului European ar trebui efectuate de procurori europeni delegați din statele membre. În cazurile în care sunt implicate mai multe state membre sau în cazurile deosebit de complexe, în scopul derulării unei cercetări și urmăriri penale eficiente Procurorul European poate să își exercite atribuțiile și prin coordonarea autorităților naționale de asigurare a respectării legii.
- (10) Deoarece Parchetului European urmează să i se acorde atribuții de cercetare și urmărire penală, ar trebui instituite garanții instituționale pentru a asigura independența, precum și răspunderea acestuia în fața instituțiilor Uniunii.
- (11) Răspunderea strictă completează independența și atribuțiile acordate acestuia în temeiul prezentului regulament. Procurorul European este pe deplin răspunzător pentru îndeplinirea sarcinilor sale în calitate de șef al Parchetului European și, ca atare, își asumă răspunderea instituțională globală pentru activitățile sale generale în fața instituțiilor Uniunii. Prin urmare, oricare dintre instituțiile Uniunii se poate adresa Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea îndepărtării acestuia din funcție în anumite situații, inclusiv în cazuri de abateri grave. Această răspundere ar trebui combinată cu un regim strict de control jurisdicțional, prin care Parchetul European să poată face uz de puterile sale coercitive de cercetare numai sub rezerva unei autorizații judiciare prealabile, iar probele prezentate în instanța de judecată ar trebui să facă obiectul verificării de către acea instanță în sensul conformității cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (12) Pentru a asigura coerența acțiunilor sale și, astfel, o protecție echivalentă a intereselor financiare ale Uniunii, structura organizațională a Parchetului European ar trebui să permită conducerea și coordonarea la nivel central a tuturor cercetărilor și urmăririlor penale în limitele competenței sale. Prin urmare, Parchetul European ar trebui să aibă o structură centrală, în cadrul căreia deciziile să fie adoptate de Procurorul European.
- (13) Pentru a maximiza eficiența și a reduce costurile la minimum, Parchetul European ar trebui să respecte principiul descentralizării, conform căruia ar trebui, în principiu, să recurgă la procurorii europeni delegați aflați în statele membre pentru a efectua cercetări și urmăriri penale. Parchetul European ar trebui să se bazeze pe autoritățile naționale, inclusiv autoritățile polițienești, în special pentru executarea măsurilor coercitive. În temeiul principiului cooperării loiale, toate autoritățile naționale și organismele relevante ale Uniunii, inclusiv Europol, Eurojust și OLAF, sunt obligate să sprijine în mod activ cercetările și urmăririle penale întreprinse de Parchetul European, precum și să coopereze cu acesta în cea mai mare măsură posibilă.
- (14) Activitățile operaționale ale Parchetului European ar trebui efectuate în conformitate cu instrucțiunile și în numele Procurorului European de către procurorii europeni delegați desemnați sau de personalul lor național din statele membre. Procurorul european și adjuncții acestuia ar

trebui să aibă personalul necesar pentru îndeplinirea funcțiilor lor în temeiul prezentului regulament. Parchetul European ar trebui considerat indivizibil.

- (15) Procedura de numire a Procurorului European ar trebui să asigure independența acestuia, iar legitimitatea acestuia ar trebui să rezulte de la instituțiile Uniunii. Adjuncții Procurorului European ar trebui numiți prin intermediul aceleiași proceduri.
- (16) Procedura de numire a procurorilor europeni delegați ar trebui să garanteze că aceștia fac parte integrantă din Parchetul European și că sunt integrați atât la nivel operațional, cât și la nivel funcțional în sistemele juridice și structurile de urmărire naționale.
- (17) Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene constituie temeiul comun pentru protecția drepturilor persoanelor suspectate în proceduri penale, atât în etapa anterioară procesului, cât și pe durata acestuia. Activitățile Parchetului European ar trebui efectuate, în toate cazurile, cu respectarea deplină a acestor drepturi.
- (18) Cercetările și urmărirea penală întreprinse de Parchetul European ar trebui să fie ghidate de principiile proporționalității, imparțialității și corectitudinii față de persoana suspectată. Aceasta include obligația de a căuta toate tipurile de probe, incriminatorii și dezincriminatorii.
- (19) Este necesar să se stabilească normele de procedură aplicabile activităților Parchetului European. Pentru că prevederea unor dispoziții detaliate privind desfășurarea cercetărilor și urmărilor sale penale ar fi disproporționată, prezentul regulament ar trebui doar să enumere măsurile de cercetare pe care Parchetul European ar putea fi nevoit să le utilizeze și să lase alte aspecte, în special normele referitoare la executarea acestora, în sarcina legislației naționale.
- (20) Pentru a asigura securitatea juridică și toleranța zero față de infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, activitățile de cercetare și urmărire penală întreprinse de Parchetul European ar trebui să se bazeze pe principiul urmăririi penale obligatorii, conform căruia să se inițieze cercetări și, sub rezerva unor condiții suplimentare, să se urmărească penal orice infracțiune din sfera de competență a Parchetului European.
- (21) Sfera competenței materiale a Parchetului European ar trebui limitată la infracțiunile penale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii. Orice extindere a acestei competențe pentru a include infracțiuni grave cu dimensiune transfrontalieră va necesita decizia unanimă a Consiliului European.
- (22) Infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii sunt adesea strâns legate de alte infracțiuni. În interesul eficienței procedurale și pentru a evita o posibilă încălcare a principiului *ne bis in idem*, competența Parchetului European ar trebui să includă și infracțiunile care nu sunt practic definite în dreptul național ca infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, atunci când faptele constitutive sunt identice și indisolubil legate de cele ale infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii. În astfel de cazuri mixte, în care infracțiunea care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii este preponderentă, competența Parchetului European ar trebui exercitată în urma consultării cu autoritățile competente ale statului membru în cauză. Preponderența ar trebui stabilită pe baza unor criterii cum ar fi impactul financiar al infracțiunilor pentru Uniune, pentru bugetele naționale, numărul de victime sau alte circumstanțe legate de gravitatea infracțiunii sau sancțiunile aplicabile.
- (23) Competența Parchetului European în ceea ce privește infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii ar trebui să aibă prioritate în fața cererilor naționale de jurisdicție, astfel încât să poată asigura coerența și coordonarea cercetărilor și urmărilor penale la nivelul Uniunii.

În ceea ce privește aceste infracțiuni, autoritățile din statele membre ar trebui să acționeze doar la solicitarea Parchetului European, cu excepția cazului în care sunt necesare măsuri urgente.

- (24) Deoarece Parchetul European ar trebui să trimită cazuri în judecată la instanțele naționale, competența sa ar trebui definită prin referire la dreptul penal al statelor membre, care incriminează actele sau omisiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii și stabilesc sancțiunile aplicabile prin transpunerea legislației relevante a Uniunii, în special [a *Directivei 2013/xx/UE*³], în sistemele juridice naționale.
- (25) Parchetul European ar trebui să își exercite competența pe o scară cât mai largă, astfel încât cercetările și urmărirea penală să se poată extinde la infracțiuni comise în afara teritoriului statelor membre. Prin urmare, exercitarea competenței sale ar trebui aliniată la dispozițiile [*Directivei 2013/xx/UE*].
- (26) Întrucât Parchetul European are competența exclusivă de a trata infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, cercetările pe care acesta le desfășoară pe teritoriul statelor membre ar trebui facilitate de autoritățile naționale competente și de organismele relevante ale Uniunii, inclusiv Eurojust, Europol și OLAF, din momentul raportării unei infracțiuni suspectate către Parchetul European și până când se stabilește începerea urmării penale sau cazul se soluționează altfel.
- (27) Pentru a-și respecta pe deplin obligația de informare a Parchetului European atunci când este identificată o suspiciune de infracțiune în limitele competenței lor, autoritățile naționale ale statelor membre, precum și toate instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii ar trebui să urmeze procedurile de raportare existente și să instituie mecanisme eficiente pentru evaluarea preliminară a acuzațiilor raportate acestora. Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii pot utiliza OLAF în acest sens.
- (28) Este esențial pentru cercetarea și urmărirea penală eficientă a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii ca Parchetul European să poată aduna probe de pe întreg teritoriul Uniunii prin utilizarea unui set cuprinzător de măsuri de cercetare, ținând cont totodată de principiul proporționalității și de necesitatea de a obține o autorizație judiciară pentru anumite măsuri de cercetare. Aceste măsuri ar trebui să fie disponibile în ceea ce privește infracțiunile care intră în sfera de competență a Parchetului European în scopul cercetărilor și urmărilor penale ale acestuia. Odată dispuse de către Parchetul European sau de autoritatea judiciară competentă, la solicitarea sa, măsurile ar trebui executate în conformitate cu legislația națională. În plus, Parchetul European ar trebui să aibă acces la toate sursele relevante de date, inclusiv la registrele publice și private.
- (29) Utilizarea măsurilor de cercetare prevăzute de prezentul regulament ar trebui să respecte condițiile prevăzute în acesta, inclusiv necesitatea de a obține o autorizație judiciară pentru anumite măsuri de cercetare cu efect coercitiv. Alte măsuri de cercetare pot fi supuse autorizării judiciare dacă acest lucru este solicitat de legislația națională a statului membru în care urmează să fie executată măsura de cercetare. Cerințele generale de proporționalitate și necesitate ar trebui să se aplice în cazul dispunerii măsurilor de către Parchetul European și autorizării judiciare a acestora de către autoritatea judiciară națională competentă în conformitate cu prezentul regulament.

³ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal, 11 iulie 2012 COM (2012) 363 final.

- (30) Articolul 86 din tratat impune Parchetului European să exercite acțiunea publică, ceea ce include luarea de decizii cu privire la inculparea unui suspect și alegerea jurisdicției. Decizia de inculpare a suspectului ar trebui luată de Procurorul European, astfel încât să existe o politică comună în materie de urmărire penală. Alegerea jurisdicției competente ar trebui făcută de Procurorul European pe baza unui set de criterii transparente.
- (31) Având în vedere principiul obligativității acțiunii publice, cercetările Parchetului European ar trebui să conducă, în mod normal, la faza de judecată în instanțele naționale competente, în cazul în care există probe solide și niciun temei juridic nu afectează acțiunea publică. În lipsa unor astfel de probe și atunci când nu există perspective ca probele necesare să fie produse în instanță, cazul poate fi închis. În plus, Parchetul European ar trebui să aibă posibilitatea să închidă un caz atunci când infracțiunea este minoră. Atunci când cazul nu este închis pe acest temei, însă nici trimiterea în judecată nu se justifică, Parchetul European ar trebui să aibă posibilitatea de a propune o tranzacție persoanei suspectate, dacă acest lucru ar fi în interesul bunei administrări a justiției. Normele aplicabile tranzacțiilor și cele care se aplică în cazul calculării amenzilor ce se impun ar trebui clarificate în normele administrative ale Parchetului European. Închiderea unui caz printr-o tranzacție în conformitate cu prezentul regulament nu ar trebui să afecteze aplicarea măsurilor administrative de către autoritățile competente, în măsura în care acele măsuri nu se referă la sancțiuni care ar putea fi asimilate unor sancțiuni penale.
- (32) Probele prezentate de Parchetul European instanței de judecată ar trebui recunoscute ca probe admisibile și, astfel, să fie prezumate ca îndeplinind orice cerință probatorie relevantă în temeiul dreptului național al statului membru în care se află instanța de judecată, cu condiția ca instanța să considere că respectă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare ale persoanei suspectate în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Instanța de judecată nu poate respinge probele prezentate de Parchetul European ca fiind inadmisibile pe motiv că normele și condițiile de colectare a acestui tip de probe sunt diferite în conformitate cu legislația națională aplicabilă acestora.
- (33) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Acesta impune Parchetului European să respecte, în special, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și prezumția de nevinovăție, astfel cum sunt consacrate în articolele 47 și 48 din cartă. Articolul 50 din cartă, care protejează dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori în proceduri penale pentru aceeași infracțiune (*ne bis in idem*) garantează că nu va exista o dublă trimitere în judecată ca urmare a urmăririlor penale întreprinse de Parchetul European. Activitățile Parchetului European vor fi, astfel, exercitate în deplină conformitate cu aceste drepturi și regulamentul se aplică și se interpretează în consecință.
- (34) Articolul 82 alineatul (2) din tratat permite Uniunii să stabilească norme minime privind drepturile persoanelor fizice în cadrul procedurilor penale pentru a garanta respectarea dreptului la apărare și la un proces echitabil. Deși Uniunea a stabilit deja un *acquis* semnificativ, unele dintre aceste drepturi nu au fost încă armonizate în temeiul dreptului Uniunii. În ceea ce privește aceste drepturi, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme aplicabile exclusiv în sensul prezentului regulament.
- (35) Drepturile la apărare prevăzute deja în legislația relevantă a Uniunii, cum ar fi Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale⁴, Directiva 2012/13/UE a Parlamentului

⁴ JO L 280, 26.10.2010, p.1.

European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale⁵ și [Directiva 2013/xx/UE a Parlamentului European și a Consiliului din xx xxxx 2013 privind dreptul de a fi asistat de un avocat în cadrul procedurilor penale și dreptul de a comunica după arestare], astfel cum au fost transpuse în legislația națională, ar trebui să se aplice în cazul activităților Parchetului European. Orice persoană suspectată față de care Parchetul European inițiază o cercetare ar trebui să beneficieze de aceste drepturi.

- (36) Articolul 86 alineatul (3) din tratat permite legiuitorului Uniunii să stabilească normele aplicabile în cazul controlului jurisdicțional al actelor de procedură adoptate de Parchetul European în îndeplinirea funcțiilor sale. Această competență acordată legiuitorului reflectă natura specifică a Parchetului European, care este diferită de cea a tuturor celorlalte organisme și agenții ale Uniunii și presupune norme speciale în ceea ce privește controlul jurisdicțional.
- (37) Articolul 86 alineatul (2) din tratat impune Parchetului European să exercite acțiunea publică în instanțele competente din statele membre. Actele întreprinse de Parchetul European în cursul cercetărilor sale sunt strâns legate de etapa urmăririi penale și de cea a judecării, care pot decurge din acestea și pot produce efecte în sistemul juridic al statelor membre. În majoritatea cazurilor, aceste acte vor fi întreprinse de autoritățile naționale de asigurare a respectării legii, care acționează în conformitate cu instrucțiunile Parchetului European, uneori în urma obținerii autorizației unei instanțe naționale. Prin urmare, este oportun să se considere că Parchetul European este o autoritate națională în sensul controlului jurisdicțional al actelor sale de cercetare și urmărire penală. În consecință, instanțelor naționale ar trebui să li se încredințeze controlul jurisdicțional al tuturor actelor de cercetare și urmărire penală ale Parchetului European care pot fi contestate, iar Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu ar trebui să fie direct competentă cu privire la aceste acte în temeiul articolelor 263, 265 și 268 din tratat, deoarece acestea nu trebuie considerate acte ale unui organism al Uniunii în sensul controlului jurisdicțional.
- (38) În conformitate cu articolul 267 din tratat, instanțele naționale pot sau, în anumite circumstanțe, sunt obligate să adreseze Curții de Justiție întrebări preliminare privind interpretarea sau valabilitatea dispozițiilor din dreptul Uniunii, inclusiv din prezentul regulament, relevante pentru controlul jurisdicțional al actelor de cercetare și urmărire penală întreprinse de Parchetul European. Instanțele naționale nu ar trebui să poată adresa întrebări cu privire la valabilitatea actelor Parchetului European la Curtea de Justiție, deoarece aceste acte nu trebuie considerate acte ale unui organism al Uniunii în sensul controlului jurisdicțional.
- (39) De asemenea, ar trebui clarificat faptul că problemele privind interpretarea dispozițiilor dreptului intern care sunt aplicabile în temeiul prezentului regulament ar trebui tratate numai de instanțele naționale. În consecință, aceste instanțe nu pot adresa întrebări Curții de Justiție cu privire la interpretarea dreptului intern la care face referire prezentul regulament.
- (40) Întrucât tratatul prevede ca Parchetul European să fie înființat pornind de la Eurojust, aceste organisme ar trebui să coexiste, să coopereze și să se completeze reciproc din punct de vedere organic, operațional și administrativ.
- (41) De asemenea, Parchetul European ar trebui să funcționeze în strânsă colaborare cu alte instituții și agenții ale Uniunii pentru a facilita exercitarea funcțiilor sale în temeiul prezentului regulament și să stabilească, dacă este necesar, acorduri formale privind norme detaliate referitoare la schimbul de informații și cooperare. O atenție deosebită ar trebui acordată cooperării cu Europol și OLAF

⁵ JO L 142, 1.6.2012, p. 1.

pentru a evita suprapunerile și a permite Parchetului European să obțină informațiile relevante de care acestea dispun, precum și să se bazeze pe analiza lor în cadrul anumitor cercetări.

- (42) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date⁶ se aplică în cazul prelucrării de date cu caracter personal efectuate de Parchetul European. Acesta se referă la prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul obiectivelor și sarcinilor Parchetului European, a datelor cu caracter personal referitoare la membrii personalului, precum și a datelor administrative cu caracter personal deținute de aceștia. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ar trebui să monitorizeze prelucrarea datelor cu caracter personal de către Parchetul European. Principiile enunțate în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 ar trebui detaliate și completate în ceea ce privește prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal de către Parchetul European atunci când este necesar. Atunci când Parchetul European transferă date operaționale cu caracter personal unei autorități dintr-o țară terță sau unei organizații internaționale ori către Interpol în temeiul unui acord internațional încheiat în conformitate cu articolul 218 din tratat, măsurile adecvate de siguranță prezentate cu privire la protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice ar trebui să garanteze respectarea dispozițiilor privind protecția datelor din prezentul regulament.
- (43) [Directiva 2013/xx/UE privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date] se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal de către autoritățile competente din statele membre în scopul prevenirii, cercetării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau în scopul executării pedepselor.
- (44) Sistemul Parchetului European de prelucrare a datelor ar trebui să se bazeze pe sistemul Eurojust de gestionare a cazurilor, însă fișierele sale de lucru temporare ar trebui considerate dosare de caz din momentul inițierii unei cercetări penale.
- (45) Regimul financiar, bugetar și de personal al Parchetului European ar trebui să respecte standardele relevante ale Uniunii aplicabile organismelor menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁷, ținând seama totuși de caracterul unic al competenței Parchetului European de a efectua cercetări și urmăririi penale la nivelul Uniunii. Parchetul European ar trebui supus unei obligații anuale de raportare.
- (46) Normele generale de transparență aplicabile agențiilor Uniunii ar trebui să se aplice și Parchetului European, însă numai în ceea ce privește sarcinile sale administrative, pentru a nu pune în pericol în niciun fel cerința de confidențialitate în activitatea sa operațională. La fel, anchetele administrative întreprinse de Ombudsmanul European ar trebui să respecte cerința de confidențialitate a Parchetului European.
- (47) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, aceste state membre și-au notificat dorința de a [nu] [participa] la adoptarea și aplicarea prezentului regulament.

⁶ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁷ Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului, JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

- (48) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării acestuia.
- (49) Reprezentanții statelor membre, reuniți la nivel de șefi de stat sau de guvern la Bruxelles la 13 decembrie 2003, au stabilit sediul Parchetului European,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prin prezentul regulament se instituie Parchetul European și se stabilesc normele privind funcționarea acestuia.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- a) „persoană” înseamnă orice persoană fizică sau juridică;
- b) „infrațiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii” înseamnă infracțiunile prevăzute de Directiva 2013/xx/UE, astfel cum a fost transpusă în legislația națională;
- c) „interese financiare ale Uniunii” înseamnă toate veniturile, cheltuielile și bunurile acoperite de, dobândite prin sau datorate bugetului Uniunii și bugetelor instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor înființate în temeiul tratatelor, precum și bugetelor gestionate și monitorizate de acestea;
- d) „date administrative cu caracter personal” înseamnă toate datele cu caracter personal prelucrate de Parchetul European, cu excepția datelor operaționale cu caracter personal;
- e) „date operaționale cu caracter personal” înseamnă toate datele cu caracter personal prelucrate de Parchetul European pentru îndeplinirea scopurilor prevăzute la articolul 37.

CAPITOLUL II NORME GENERALE

SECȚIUNEA 1

STATUTUL, ORGANIZAREA ȘI STRUCTURA PARCHETULUI EUROPEAN

Articolul 3

Instituirea

- 1. Parchetul European este instituit ca organism al Uniunii cu structură descentralizată.
- 2. Parchetul European are personalitate juridică.

3. Parchetul European cooperează cu Eurojust și se bazează pe sprijinul administrativ al acestuia în conformitate cu articolul 57.

Articolul 4 **Misiune**

1. Misiunea Parchetului European este combaterea infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.
2. Parchetul European are competența de a cerceta, de a urmări și de a trimite în judecată autorii și coautorii infracțiunilor prevăzute la alineatul (1). În acest sens, Parchetul European coordonează și supraveghează cercetările și întreprinde acte de urmărire penală, inclusiv închiderea cazului.
3. Parchetul European exercită în fața instanțelor competente ale statelor membre acțiunea publică în legătură cu infracțiunile menționate la alineatul (1), inclusiv formulează actul de inculpare și orice cale de atac până la pronunțarea unei hotărâri definitive în cazul respectiv.

Articolul 5 **Independență și răspundere**

1. Parchetul European este independent.
2. Parchetul European, inclusiv Procurorul European, adjuncții acestuia și personalul, procurorii europeni delegați și personalul lor național, nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la nicio persoană, stat membru sau instituție, organism, oficiu sau agenție a Uniunii în exercitarea funcțiilor lor. Instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile Uniunii și statele membre respectă independența Parchetului European și nu încearcă să îl influențeze în exercitarea sarcinilor sale.
3. Procurorul European răspunde în fața Parlamentului European, Consiliului și Comisiei Europene pentru activitățile generale ale Parchetului European, în special prin prezentarea unui raport anual în conformitate cu articolul 70.

Articolul 6 **Structura și organizarea Parchetului European**

1. Structura Parchetului European cuprinde Procurorul European, adjuncții acestuia, personalul care îi sprijină în executarea sarcinilor lor în conformitate cu prezentul regulament, precum și procurorii europeni delegați stabiliți în statele membre.
2. Parchetul European este condus de Procurorul European, care conduce și organizează activitățile parchetului. Procurorul European este sprijinit de patru adjuncți.
3. Adjuncții asistă Procurorul European în toate îndatoririle sale și acționează ca supleanți, în conformitate cu normele adoptate în conformitate cu articolul 72 litera (d), atunci când Procurorul European lipsește sau nu le poate îndeplini. Unul dintre adjuncți este responsabil de execuția bugetului.
4. Cercetările și urmărirea penale ale Parchetului European sunt întreprinse de procurorii europeni delegați, sub conducerea și supravegherea Procurorului European. Atunci când se consideră necesar în interesul cercetării sau urmăririi penale, Procurorul European își poate exercita, de asemenea, autoritatea în mod direct în conformitate cu articolul 18 alineatul (5).

5. În fiecare stat membru există cel puțin un procuror european delegat, care face parte integrantă din Parchetul European. Procurorii europeni delegați acționează sub autoritatea exclusivă a Procurorului European și urmează numai instrucțiunile, orientările și deciziile acestuia, în cadrul cercetărilor și urmăririlor penale care le sunt atribuite. Atunci când acționează în cadrul mandatului lor, în temeiul prezentului regulament, aceștia sunt complet independenți de organismele naționale și nu au obligații față de acestea.
6. Procurorii europeni delegați își pot exercita și funcția de procurori naționali. În cazul unui conflict de sarcini, procurorii europeni delegați îl informează pe Procurorul European, care, în urma consultării cu autoritățile naționale de urmărire penală competente, îi poate instrui în interesul cercetărilor și urmăririlor penale ale Parchetului European să acorde prioritate funcțiilor lor care decurg din prezentul regulament. În astfel de cazuri, Procurorul European informează în acest sens imediat autoritățile naționale de urmărire penală competente.
7. Actele îndeplinite de Procurorul European, de procurorii europeni delegați, de oricare dintre membrii personalului Parchetului European sau de orice altă persoană care acționează în numele acestuia în exercitarea funcțiilor sale sunt atribuite Parchetului European. Procurorul European reprezintă Parchetul European înaintea instituțiilor Uniunii, statelor membre și părților terțe.
8. Atunci când acest lucru este necesar în vederea unei cercetări sau urmăriri penale, Procurorul European poate alocă temporar resurse și personal procurorilor europeni delegați.

Articolul 7

Normele interne de procedură ale Parchetului European

1. Normele interne de procedură ale Parchetului European se adoptă prin decizie a Procurorului European, a celor patru adjuncți și a unui număr de cinci procurori europeni delegați, care vor fi aleși de Procurorul European pe baza unui sistem de rotație în mod absolut egal, care reflectă diversitatea demografică și geografică a tuturor statelor membre. Decizia este luată cu majoritate simplă, fiecare membru având un vot. Atunci când voturile sunt împărțite în mod egal, Procurorul European are votul decisiv.
2. Normele interne de procedură reglementează organizarea activității Parchetului European și includ norme generale privind alocarea cazurilor.

SECȚIUNEA 2

NUMIREA ȘI ELIBERAREA DIN FUNCȚIE A MEMBRILOR PARCHETULUI EUROPEAN

Articolul 8

Numirea și eliberarea din funcție a Procurorului European

1. Procurorul European este numit de Consiliu, cu aprobarea Parlamentului European, pentru un mandat de opt ani, care nu poate fi reînnoit. Consiliul hotărăște prin majoritate simplă.
2. Procurorul European este ales dintre personalitățile care oferă toate garanțiile de independență și care întrunesc condițiile cerute pentru exercitarea celor mai înalte funcții jurisdicționale și experiența relevantă ca procuror.
3. Selecția se bazează pe un apel deschis pentru candidaturi, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, după care Comisia întocmește și prezintă o listă scurtă Parlamentului European și Consiliului. Înainte de a prezenta lista scurtă, Comisia solicită avizul unui grup înființat de aceasta și alcătuit din șapte persoane alese dintre foștii membri ai Curții de Justiție,

membrii instanțelor supreme naționale, serviciile naționale de procuratură și/sau avocați ale căror competențe sunt recunoscute, dintre care un membru va fi propus de Parlamentul European, precum și din Președintele Eurojust în calitate de observator.

4. În cazul în care Procurorul European nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale sau se face vinovat de săvârșirea unei abateri grave, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, la cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, îl poate elibera din funcție.

Articolul 9

Numirea și eliberarea din funcție a adjuncților Procurorului European

1. Adjuncții Procurorului European sunt numiți în conformitate cu normele prevăzute la articolul 8 alineatul (1).
2. Adjuncții Procurorului European sunt aleși dintre personalitățile care oferă toate garanțiile de independență și care întrunesc condițiile cerute pentru exercitarea celor mai înalte funcții jurisdicționale și experiența relevantă în domeniul urmăririi penale.
3. Selecția se bazează pe un apel deschis pentru candidaturi, care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, după care Comisia Europeană întocmește și prezintă Parlamentului European și Consiliului, de comun acord cu Procurorul European, o listă scurtă care să reflecte echilibrul demografic și diversitatea geografică a statelor membre.
4. Adjuncții pot fi eliberați din funcție în conformitate cu normele prevăzute la articolul 8 alineatul (4), la inițiativa Procurorului European.

Articolul 10

Numirea și eliberarea procurorilor europeni delegați

1. Procurorii europeni delegați sunt numiți de Procurorul European dintr-o listă de cel puțin trei candidați care îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatul (2), prezentată de statul membru sau de statele membre vizate. Aceștia sunt numiți pentru un mandat de cinci ani, care poate fi reînnoit.
2. Procurorii europeni delegați întrunesc condițiile cerute pentru exercitarea celor mai înalte funcții jurisdicționale și o experiență relevantă ca procuror. Independența lor trebuie să fie dincolo de orice îndoială. Statele membre își desemnează procurorul european delegat ca procuror în temeiul dreptului intern, în cazul în care, la data numirii ca procuror european delegat, acesta nu avea deja acest statut.
3. Procurorii europeni delegați pot fi eliberați din funcție de către Procurorul European în cazul în care nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatul (2) sau criteriile aplicabile pentru exercitarea funcțiilor lor sau se fac vinovați de săvârșirea unor abateri grave. În timpul exercitării funcțiilor lor în numele Parchetului European, procurorii europeni delegați nu sunt eliberați din funcția de procurori naționali de către autoritățile naționale competente fără acordul Procurorului European.

SECȚIUNEA 3

PRINCIPII FUNDAMENTALE

Articolul 11

Principiile fundamentale ale activităților Parchetului European

1. Parchetul European se asigură că activitățile sale respectă drepturile consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Acțiunile Parchetului European se ghidează după principiul proporționalității prevăzut la articolul 26 alineatul (3).
3. Cercetările și urmărirea penală ale Parchetului European sunt reglementate de prezentul regulament. Legislația națională se aplică în măsura în care un aspect nu este reglementat de prezentul regulament. Legislația națională aplicabilă este legislația statului membru în care se desfășoară cercetarea și urmărirea penală. Atunci când un aspect este reglementat de legislația națională și de prezentul regulament, prevalează acesta din urmă.
4. Parchetul European are competența exclusivă de a cerceta și urmări penal infracțiunile îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii.
5. Parchetul European își desfășoară cercetările în mod imparțial și caută toate probele relevante, incriminatorii și dezincriminatorii.
6. Parchetul European inițiază cercetări fără întârzieri nejustificate și se asigură că cercetările și urmărirea penală se desfășoară rapid.
7. Autoritățile competente din statele membre asistă și sprijină în mod activ cercetările și urmărirea penală întreprinse de Parchetul European, la solicitarea acestuia, și se abțin de la orice acțiune, politică sau procedură care poate întârzia sau împiedica evoluția acestora.

SECȚIUNEA 4

COMPETENȚA PARCHETULUI EUROPEAN

Articolul 12

Infracțiunile care intră în sfera de competență a Parchetului European

Parchetul European are competență în ceea ce privește infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute în Directiva 2013/xx/UE și în legislația națională de transpunere a acesteia.

Articolul 13

Competența accesorie

1. Atunci când infracțiunile la care se face referire la articolul 12 sunt indisolubil asociate altor infracțiuni decât cele menționate la articolul 12, iar cercetarea și urmărirea penală comună a acestora sunt în interesul bunei administrări a justiției, Parchetul European este competent și pentru acele infracțiuni, în condițiile în care infracțiunile la care se face referire la articolul 12 sunt preponderente, iar celelalte infracțiuni se bazează pe fapte identice.

În cazul în care aceste condiții nu sunt îndeplinite, statul membru competent pentru celelalte infracțiuni deține competența și pentru infracțiunile la care se face referire la articolul 12.

2. Parchetul European și autoritățile naționale de urmărire penală se consultă reciproc pentru a stabili autoritatea care deține competența, în conformitate cu alineatul (1). Atunci când acest lucru este oportun pentru facilitarea stabilirii acestei competențe, Eurojust poate fi asociat în conformitate cu articolul 57.
3. În caz de dezacord între Parchetul European și autoritățile naționale de urmărire penală în ceea ce privește competența definită la alineatul (1), autoritatea judiciară națională competentă să decidă asupra atribuirii competențelor în ceea ce privește urmărirea penală la nivel național ia o decizie cu privire la competența accesorie.
4. Stabilirea competenței conform prezentului articol nu este supusă niciunei căi de atac.

Articolul 14

Exercitarea competenței Parchetului European

Parchetul European își exercită competența exclusivă de a cerceta și urmări penal orice infracțiune la care se face referire la articolele 12 și 13, atunci când o astfel de infracțiune a fost săvârșită integral sau parțial

- a) pe teritoriul unuia sau mai multor state membre sau
- b) de către unul dintre resortisanții acestora sau de membrii personalului Uniunii ori membrii instituțiilor.

CAPITOLUL III NORME DE PROCEDURĂ PRIVIND CERCETAREA, URMĂRIREA PENALĂ ȘI FAZA DE JUDECATĂ

SECȚIUNEA 1

DESFĂȘURAREA CERCETĂRILOR

Articolul 15

Surse de cercetare

1. Toate autoritățile naționale ale statelor membre și toate instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii informează imediat Parchetul European cu privire la orice comportament care ar putea constitui o infracțiune din sfera sa de competență.
2. În cazul în care procurorii europeni delegați iau cunoștință de orice comportament care ar putea constitui o infracțiune din sfera de competență a Parchetului European, aceștia informează imediat Procurorul European.
3. Parchetul European poate colecta sau primi informații de la orice persoană privind orice comportament care ar putea constitui o infracțiune din sfera sa de competență.
4. Orice informație adusă la cunoștința Parchetului European este înregistrată și verificată de Procurorul European sau de procurorii europeni delegați. În cazul în care aceștia decid, în urma analizării, să nu inițieze o cercetare, închid cazul și înregistrează motivele în sistemul de gestionare a cazurilor. Aceștia informează în acest sens autoritatea națională, instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii care au furnizat informația și, la cerere, dacă este cazul, persoanele care au furnizat informația.

Articolul 16

Inițierea cercetărilor

1. Procurorul European sau, în numele acestuia, procurorii europeni delegați inițiază o cercetare prin decizie scrisă în cazul în care există motive întemeiate de a crede că este sau a fost săvârșită o infracțiune din sfera de competență a Parchetului European.
2. Atunci când cercetarea este inițiată de Procurorul European, acesta atribuie cazul procurorului european delegat, cu excepția cazului în care acesta dorește să conducă cercetarea în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 18 alineatul (5). În cazul în care cercetarea este inițiată de procurorul european delegat, acesta informează imediat Procurorul European. La primirea notificării, Procurorul European verifică faptul că nicio altă cercetare nu a fost deja inițiată de el sau de alt procuror european delegat. În interesul eficientizării cercetării, Procurorul European poate atribui cazul altui procuror european delegat sau poate decide să preia cazul, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 18 alineatul (5).

Articolul 17

Măsuri urgente și sesizări

1. În cazul în care este necesară o acțiune imediată cu privire la o infracțiune din sfera de competență a Parchetului European, autoritățile naționale iau toate măsurile urgente necesare pentru a asigura un proces eficient de cercetare și urmărire penală. Autoritățile naționale trimit ulterior cazul, fără întârziere, Parchetului European. În acest caz, Parchetul European confirmă, dacă este posibil în termen de 48 de ore de la inițierea cercetării sale, măsurile întreprinse de autoritățile naționale, chiar dacă acestea au fost întreprinse și executate în alte condiții decât cele prevăzute în prezentul regulament.
2. În orice stadiu al cercetării, atunci când cazul dă naștere la îndoieli în ceea ce privește competența Parchetului European, acesta poate consulta autoritățile naționale de urmărire penală pentru a stabili autoritatea competentă. În așteptarea unei decizii privind competența, Parchetul European adoptă toate măsurile urgente necesare pentru a asigura cercetarea și urmărirea penală eficientă a cazului. În cazul în care se stabilește competența unei autorități naționale, autoritatea națională confirmă în termen de 48 de ore de la inițierea cercetării naționale măsurile urgente întreprinse de Parchetul European.
3. În cazul în care în urma unei cercetări inițiate de Parchetul European se constată că acel comportament supus cercetării constituie o infracțiune care nu este de competența sa, Parchetul European trimite cazul, fără întârziere, autorităților naționale judiciare și de asigurare a respectării legii.
4. În cazul în care în urma unei cercetări inițiate de autoritățile naționale se constată ulterior că acel comportament constituie o infracțiune de competența Parchetului European, autoritățile naționale trimit cazul, fără întârziere, Parchetului European. În acest caz, Parchetul European confirmă, dacă este posibil, în termen de 48 de ore de la inițierea cercetării sale, măsurile adoptate de autoritățile naționale, chiar dacă acestea au fost întreprinse și executate în alte condiții decât cele prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 18

Desfășurarea cercetării

1. Procurorul european delegat desemnat conduce cercetarea în numele și în conformitate cu instrucțiunile Procurorului European. Procurorul european delegat desemnat poate întreprinde măsurile de cercetare pe cont propriu sau poate instrui autoritățile competente de asigurare a respectării legii din statul membru în care se află. Aceste autorități vor respecta instrucțiunile procurorului european delegat și vor executa măsurile de cercetare care le sunt atribuite.
2. În cazuri transfrontaliere, atunci când măsurile de cercetare trebuie executate într-un alt stat membru decât cel în care a fost inițiată cercetarea, procurorul european delegat care a inițiat cercetarea sau căruia i-a fost atribuit cazul de către Procurorul European acționează în strânsă consultare cu procurorul european delegat în cazul în care trebuie efectuate măsuri de cercetare. Acesta din urmă fie întreprinde personal măsurile de cercetare, fie instruește autoritățile naționale competente să le execute.
3. În cazuri transfrontaliere Procurorul European poate asocia mai mulți procurori europeni delegați în cadrul cercetării și poate alcătui echipe mixte. Acesta poate instrui orice procuror european delegat să colecteze informații relevante sau să întreprindă măsuri specifice de cercetare în numele său.
4. Procurorul European monitorizează cercetările efectuate de procurorii europeni delegați și asigură coordonarea acestora. Dacă este necesar, le oferă acestora instrucțiuni.
5. Procurorul European poate reatribui cazul altui procuror european delegat sau poate coordona personal cercetarea, dacă acest lucru pare necesar în interesul eficientizării cercetării sau urmării penale pe baza unuia sau mai multora dintre următoarele criterii:
 - a) gravitatea infracțiunii;
 - b) circumstanțele specifice legate de situația presupusului autor al infracțiunii;
 - c) circumstanțele specifice legate de dimensiunea transfrontalieră a cercetării;
 - d) indisponibilitatea autorităților naționale de cercetare sau
 - e) cererea autorităților competente din statul membru relevant.
6. În cazul în care cercetarea este întreprinsă direct de Procurorul European, acesta informează procurorul european delegat din statul membru unde trebuie efectuate măsurile de cercetare. Orice măsură de cercetare întreprinsă de Procurorul European Public este efectuată în colaborare cu autoritățile din statul membru al cărui teritoriu este vizat. Măsurile coercitive sunt întreprinse de autoritățile naționale competente.
7. Cercetările efectuate sub autoritatea Parchetului European sunt protejate de normele privind secretul profesional în conformitate cu legislația aplicabilă a Uniunii. Autoritățile care participă la cercetările Parchetului European sunt, de asemenea, obligate să respecte secretul profesional astfel cum se prevede în legislația națională aplicabilă.

Articolul 19

Ridicarea privilegiilor sau imunităților

1. În cazul în care cercetările Parchetului European implică persoane protejate de privilegii sau imunități în conformitate cu legislația națională, iar acestea reprezintă un obstacol în calea unei

anumite cercetări în curs, Parchetul European înaintează o cerere scrisă și motivată pentru ridicarea privilegiului sau imunității, în conformitate cu procedurile stabilite de legislația națională.

2. În cazul în care cercetările Parchetului European implică persoane protejate de privilegii sau imunități în conformitate cu legislația Uniunii, în special în conformitate cu Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, iar acestea reprezintă un obstacol în calea unei anumite cercetări în curs, Parchetul European înaintează o cerere scrisă și motivată pentru ridicarea privilegiului sau imunității, în conformitate cu procedurile stabilite de legislația Uniunii.

SECȚIUNEA 2

PRELUCRAREA INFORMAȚIILOR

Articolul 20

Accesul la informații al Parchetului European

Din momentul în care înregistrează un caz, Parchetul European poate să obțină orice informații relevante stocate în bazele de date naționale de cercetare penală și de asigurare a respectării legii, precum și în alte registre relevante ale autorităților publice, sau să aibă acces la astfel de informații prin intermediul procurorilor europeni delegați.

Articolul 21

Colectarea informațiilor

1. Atunci când acest lucru este necesar în scopul cercetărilor sale, Parchetul European obține de la Eurojust și Europol, la cerere, orice informații relevante privind o infracțiune de competența sa și, de asemenea, poate să solicite Europol să ofere sprijin analitic în cazul unei cercetări specifice întreprinse de Parchetul European.
2. Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii și autoritățile din statele membre oferă asistența și informațiile necesare Parchetului European, la cererea acestuia.

Articolul 22

Sistemul de gestionare a cazurilor, index și fișiere de lucru temporare

1. Parchetul European instituie un sistem de gestionare a cazurilor alcătuit din fișiere de lucru temporare și un index care conțin datele cu caracter personal prevăzute în anexă și date cu caracter non-personal.
2. Scopul sistemului de gestionare a cazurilor este:
 - a) sprijinirea gestionării cercetărilor și urmărilor penale întreprinse de Parchetul European, în special prin corelarea informațiilor;
 - b) facilitarea accesului la informații privind cercetările și urmările penale în curs;
 - c) facilitarea monitorizării legalității și conformității cu dispozițiile prezentului regulament privind prelucrarea datelor cu caracter personal.

3. Sistemul de gestionare a cazurilor poate fi legat la conexiunea securizată de telecomunicații menționată la articolul 9 din Decizia 2008/976/JAI⁸.
4. Indexul conține referințe ale fișierelor de lucru temporare prelucrate în cadrul activității Parchetului European și nu poate conține alte date cu caracter personal decât cele la care se face referire la punctul (1) literele (a)-(i), (k) și (m) și la punctul 2 din anexă.
5. În îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, Parchetul European poate prelucra date referitoare la cazurile la care lucrează într-un fișier de lucru temporar. Parchetul European permite responsabilului cu protecția datelor prevăzut la articolul 41 să aibă acces la fișierul de lucru temporar. Parchetul European informează responsabilul cu protecția datelor de fiecare dată când se deschide un nou fișier de lucru temporar care conține date cu caracter personal.
6. Pentru prelucrarea datelor cu caracter personal legate de cazuri, Parchetul European nu poate stabili niciun alt fișier automat de date în afara sistemului de gestionare a cazurilor sau a fișierelor de lucru temporare.

Articolul 23

Funcționarea fișierelor de lucru temporare și a indexului

1. Parchetul European creează un fișier de lucru temporar pentru fiecare caz cu privire la care primește informații, în măsura în care acest transfer de informații este conform cu prezentul regulament sau cu alte instrumente juridice aplicabile. Parchetul European este responsabil de gestionarea fișierelor de lucru temporare create.
2. Parchetul European decide, de la caz la caz, dacă dorește să păstreze fișierul de lucru temporar restricționat sau să permită accesul la acesta sau la părți din acesta membrilor personalului său, atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor lor.
3. Parchetul European decide ce informații referitoare la un fișier de lucru temporar vor fi introduse în index. Cu excepția unei decizii contrare a Procurorului European, informațiile înregistrate și supuse verificării în conformitate cu articolul 15 alineatul (4) nu sunt introduse în index.

Articolul 24

Accesul la sistemul de gestionare a cazurilor

Procurorii europeni delegați și personalul acestora, în măsura în care sunt conectați la sistemul de gestionare a cazurilor, pot avea acces numai la:

- a) index, cu excepția cazului în care accesul a fost respins în mod expres;
- b) fișierele de lucru temporare create de Parchetul European referitoare la cercetări sau urmăriri penale care au loc în statul lor membru;
- c) fișierele de lucru temporare create de Parchetul European referitoare la cercetări sau urmăriri penale care au loc într-un alt stat membru, în măsura în care se referă la cercetări sau urmăriri penale care au loc în statul lor membru.

⁸ JO L 348, 24.12.2008, p.130.

SECȚIUNEA 3 MĂSURI DE CERCETARE

Articolul 25

Competența în materie de cercetare a Parchetului European

1. În scopul cercetărilor și urmărilor penale întreprinse de Parchetul European, teritoriul statelor membre ale Uniunii este considerat un spațiu juridic unic în care Parchetul European își poate exercita competența.
2. În cazul în care Parchetul European decide să își exercite competența asupra unei infracțiuni comise parțial sau integral în afara teritoriului statelor membre de către unul dintre resortisanții acestora, de către membrii personalului Uniunii sau de către membrii instituțiilor, acesta solicită asistență pentru a obține cooperarea țării terțe în cauză în conformitate cu instrumentele și procedurile menționate la articolul 59.

Articolul 26

Măsuri de cercetare

1. Parchetul European are competența de a solicita sau de a dispune următoarele măsuri de cercetare în exercitarea competențelor sale:
 - a) percheziția oricăror sedii, terenuri, mijloace de transport, locuințe private, haine și orice alte bunuri personale sau sisteme informatice;
 - b) obținerea oricărui obiect sau document relevant sau a oricăror date informatice stocate, inclusiv date privind traficul de telecomunicație și date bancare, criptate sau decriptate, în original sau într-o altă formă specificată;
 - c) sigilarea sediilor și a mijloacelor de transport și înghețarea datelor pentru păstrarea integrității acestora, evitarea pierderii sau contaminării probelor sau asigurarea posibilității de confiscare;
 - d) înghețarea mijloacelor sau produselor infracțiunii, inclusiv înghețarea activelor, dacă se așteaptă să fie supuse confiscării de către instanța de judecată și există motive să se creadă că proprietarul, posesorul sau persoana care le controlează va încerca să zădărnicească confiscarea prin hotărâre judecătorească;
 - e) interceptarea telecomunicațiilor, inclusiv a e-mail-urilor către și de la persoana suspectată, sau a oricărei conexiuni de telecomunicații utilizate de persoana suspectată;
 - f) supravegherea în timp real a telecomunicațiilor prin ordonarea transmisiei instantanee a datelor privind traficul de telecomunicații pentru a localiza persoana suspectată și pentru a identifica persoanele care au fost în contact cu aceasta la un anumit moment;
 - g) monitorizarea tranzacțiilor financiare, prin ordonarea oricărei instituții financiare sau de credit să informeze Parchetul European în timp real cu privire la orice tranzacție financiară efectuată prin orice cont specific deținut sau controlat de persoana suspectată sau prin orice alte conturi despre care se presupune, în mod întemeiat, că sunt utilizate în legătură cu infracțiunea;

- h) înghețarea tranzacțiilor financiare viitoare, prin ordonarea oricărei instituții financiare sau de credit să sisteze efectuarea oricărei tranzacții financiare care implică un cont specificat sau conturi deținute sau controlate de persoana suspectată;
 - i) efectuarea de măsuri de supraveghere în locuri care nu sunt publice, prin ordonarea supravegherii audio și video sub acoperire a locurilor care nu sunt publice, excluzând supravegherea video a locuințelor private, și înregistrarea rezultatelor;
 - j) efectuarea de cercetări sub acoperire, prin ordonarea unui agent să acționeze sub acoperire sau sub o identitate falsă;
 - k) citarea suspectilor și a martorilor, atunci când există motive întemeiate să se presupună că ar putea oferi informații utile cercetării;
 - l) efectuarea de măsuri de identificare, prin ordonarea realizării de fotografii, a înregistrării sonore a persoanelor și a înregistrării caracteristicilor biometrice ale persoanei;
 - m) confiscarea obiectelor necesare ca probe;
 - n) accesul în sedii și prelevarea de probe de bunuri;
 - o) inspectarea mijloacelor de transport, atunci când există motive întemeiate să se presupună că acestea sunt utilizate pentru a transporta bunuri legate de cercetare;
 - p) luarea de măsuri pentru a urmări și controla persoane în vederea localizării unei persoane;
 - q) identificarea și urmărirea oricărui obiect prin mijloace tehnice, inclusiv livrări controlate de bunuri și tranzacții financiare controlate;
 - r) efectuarea de supravegheri personalizate în locuri publice a persoanelor suspectate și a terților;
 - s) obținerea accesului la registrele publice naționale sau europene și a registrelor păstrate de entități private în interes public;
 - t) interogarea persoanei suspectate și a martorilor;
 - u) numirea experților, din oficiu sau la cererea persoanei suspectate, atunci când sunt necesare cunoștințe de specialitate.
2. Statele membre se asigură că măsurile menționate la alineatul (1) pot fi utilizate în cercetări și urmăriri penale întreprinse de Parchetul European. Aceste măsuri fac obiectul condițiilor prevăzute în prezentul articol și în legislația națională. Alte măsuri de cercetare decât cele menționate la alineatul (1) pot fi ordonate sau solicitate numai de Parchetul European, dacă sunt disponibile în conformitate cu legislația statului membru unde măsura urmează să fie efectuată.
3. Măsurile individuale de cercetare menționate la alineatul (1) nu se ordonă fără motive întemeiate și dacă același obiectiv poate fi atins prin mijloace mai puțin intruzive.
4. Statele membre se asigură că măsurile de cercetare menționate la alineatul (1) literele (a)-(j) se supun autorizării de către autoritatea judiciară competentă a statului membru unde urmează să fie efectuată cercetarea.
5. Măsurile de cercetare menționate la alineatul (1) literele (k)-(u) se supun autorizării judiciare dacă această cerință este prevăzută în legislația națională a statului membru unde urmează să fie efectuată cercetarea.

6. Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul articol, precum și cele aplicabile în temeiul legislației naționale pentru autorizarea măsurii supuse cererii, autorizația este acordată în termen de 48 de ore sub forma unei decizii scrise și motivate de către autoritatea judiciară competentă.
7. Parchetul European poate solicita autorității judiciare competente arestarea sau arestarea preventivă a persoanei suspectate în conformitate cu legislația națională.

SECȚIUNEA 4

ÎNCETAREA CERCETĂRII ȘI COMPETENȚELE ÎN MATERIE DE URMĂRIRE PENALĂ

Articolul 27

Acțiunea penală în instanțele naționale

1. Procurorul European și procurorii europeni delegați au aceleași competențe ca procurorii naționali în cadrul fazei de judecată, în special competența de a pleda, de a participa la obținerea de probe și de a exercita căile de atac disponibile.
2. Atunci când procurorul european delegat competent consideră cercetarea ca fiind încheiată, acesta prezintă spre examinare Procurorului European un rezumat al cazului, însoțit de un proiect de act de inițiere a acțiunii penale și de lista de probe. În cazul în care Procurorul European nu dispune închiderea cazului în conformitate cu articolul 28, acesta ordonă procurorului european delegat trimiterea cazului în fața instanței naționale competente printr-un act de inițiere a acțiunii penale sau retrimiteră pentru cercetări suplimentare. Procurorul European poate aduce personal cazul în fața instanței naționale competente.
3. Actul de inițiere a acțiunii penale prezentat instanței naționale competente enumeră probele ce vor fi prezentate în proces.
4. În strânsă consultare cu procurorul european delegat care trimite cazul și având în vedere buna administrare a justiției, Procurorul European alege jurisdicția și stabilește instanța națională competentă, ținând seama de următoarele criterii:
 - a) locul săvârșirii infracțiunii sau, în cazul mai multor infracțiuni, locul săvârșirii majorității infracțiunilor;
 - b) locul unde persoana acuzată își are reședința obișnuită;
 - c) locul unde sunt situate probele;
 - d) locul unde victimele directe își au reședința obișnuită.
5. Atunci când acest lucru este necesar în scopul recuperării, urmăririi sau monitorizării administrative, Procurorul European notifică autoritățile naționale competente, persoanele interesate și instituțiile, organismele, agențiile relevante ale Uniunii cu privire la inițierea acțiunii penale.

Articolul 28

Închiderea cazului

1. Procurorul European închide cazul atunci când urmărirea penală devine imposibilă din oricare dintre următoarele motive:
 - a) decesul persoanei suspectate;

- b) comportamentul supus cercetării nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni;
 - c) amnistia sau imunitatea acordată suspectului;
 - d) expirarea termenului național de prescripție a urmăririi penale;
 - e) persoana suspectată a fost deja achitată sau condamnată definitiv pentru aceleași fapte pe teritoriul Uniunii sau cazul a fost tratat în conformitate cu articolul 29.
2. Procurorul European poate închide cazul din oricare dintre următoarele motive:
- a) infracțiunea este una minoră conform legislației naționale de transpunere a *Directivei 2013/XX/UE privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal*;
 - b) lipsa probelor relevante.
3. Parchetul European poate trimite cazuri respinse către OLAF sau autoritățile naționale administrative sau judiciare competente pentru recuperare, alte urmăriri administrative sau monitorizare.
4. În cazul în care cercetarea a fost inițiată pe baza informațiilor furnizate de partea vătămată, Parchetul European informează partea respectivă în acest sens.

Articolul 29

Tranzacția

- 1. Atunci când cazul nu este închis și în scopul unei bune administrări a justiției, Parchetul European poate propune persoanei suspectate, după ce aceasta a reparat prejudiciul cauzat prin săvârșirea infracțiunii, să achite o amendă forfetară care, odată plătită, antrenează închiderea definitivă a cazului (tranzacție). Dacă persoana suspectată este de acord, aceasta plătește amenda forfetară Uniunii.
- 2. Parchetul European supraveghează colectarea plăților implicate în tranzacție.
- 3. În cazul în care tranzacția este acceptată și amenda plătită de către persoana suspectată, Procurorul European închide definitiv cazul, notifică oficial autoritățile naționale judiciare și de asigurare a respectării legii competente și informează în acest sens instituțiile, organismele și agențiile relevante ale Uniunii.
- 4. Închiderea menționată la alineatul (3) nu este supusă controlului jurisdicțional.

SECȚIUNEA 5

ADMISIBILITATEA PROBELOR

Articolul 30

Admisibilitatea probelor

- 1. Probele prezentate de Parchetul European instanței de judecată, în cazul în care instanța consideră că admiterea lor nu ar afecta caracterul echitabil al procedurii sau dreptul la apărare, astfel cum sunt consacrate în articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, sunt admise în proces fără a fi validate sau a face obiectul unui alt proces juridic similar, chiar dacă legislația națională a statului membru unde se află situată instanța prevede norme diferite privind colectarea sau prezentarea unor astfel de probe.

2. Odată ce probele sunt admise, nu se aduce atingere competenței instanțelor naționale de a evalua în mod liber probele prezentate în proces de Parchetul European.

SECȚIUNEA 6 CONFISCAREA

Articolul 31

Disponerea de bunurile confiscate

În cazul în care, la cererea Parchetului European, instanța națională competentă a dispus printr-o hotărâre definitivă confiscarea oricăror bunuri având legătură cu infracțiunea sau venituri derivate dintr-o infracțiune care intră în sfera de competență a Parchetului European, valoarea monetară a acestor bunuri sau venituri se transferă la bugetul Uniunii, în măsura necesară pentru compensarea prejudiciului cauzat Uniunii.

CAPITOLUL IV GARANȚII PROCEDURALE

Articolul 32

Domeniul de aplicare al drepturilor persoanelor suspectate și acuzate, precum și ale altor persoane implicate

1. Activitățile Parchetului European se desfășoară în deplină conformitate cu drepturile persoanelor suspectate consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv cu dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.
2. Orice persoană suspectată și acuzată implicată în procedurile desfășurate de Parchetul European are, cel puțin, următoarele drepturi procedurale, astfel cum sunt prevăzute în legislația Uniunii și în legislația națională a statului membru:
 - (a) dreptul la interpretare și traducere, astfel cum se prevede în Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului;
 - (b) dreptul la informații și accesul la materialele cazului, astfel cum se prevede în Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului;
 - (c) dreptul la un avocat și dreptul de a comunica cu părți terțe și de a informa părți terțe în caz de detenție, astfel cum se prevede în *[Directiva 2013/xx/UE a Parlamentului European și a Consiliului din xx xxxx 2013 privind dreptul de a fi asistat de un avocat în cadrul procedurilor penale și dreptul de a comunica după arestare]*;
 - (d) dreptul la tăcere și prezumția de nevinovăție;
 - (e) dreptul la asistență juridică;
 - (f) dreptul de a prezenta probe, de a numi experți și de a audia martori.
3. Persoanele suspectate și acuzate au drepturile enumerate la alineatul (2) din momentul în care sunt suspectate de a fi comis o infracțiune. După confirmarea actului de inițiere a acțiunii penale de către instanța națională competentă, drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și ale persoanelor acuzate se vor baza pe regimul național aplicabil în cazul relevant.

4. Drepturile enumerate la alineatul (2) se aplică, de asemenea, în cazul oricăror persoane care sunt audiate de Parchetul European, altele decât persoanele suspectate și persoanele acuzate, dacă, în cadrul unui interogatoriu al unei audieri sau al unei ședințe de judecată, acestea devin suspecte de a fi comis o infracțiune.
5. Fără a aduce atingere drepturilor prevăzute în prezentul capitol, persoanele suspectate și persoanele acuzate, precum și alte persoane implicate în procedurile desfășurate de Parchetul European beneficiază de toate drepturile procedurale pe care le prevede legislația națională aplicabilă.

Articolul 33

Dreptul la tăcere și prezumția de nevinovăție

1. În conformitate cu legislația națională, persoanele suspectate și persoanele acuzate implicate în procedurile desfășurate de Parchetul European au dreptul la tăcere, atunci când sunt interogate în legătură cu infracțiunile de care sunt suspectate de a le fi comis, și sunt informate că nu sunt obligate să se autoincrimineze.
2. Persoanele suspectate și persoanele acuzate sunt considerate nevinovate până la dovedirea vinovăției în conformitate cu legislația națională.

Articolul 34

Dreptul la asistență juridică

Orice persoană suspectată sau acuzată de săvârșirea unei infracțiuni care intră în sfera de competență a Parchetului European are dreptul la asistență juridică gratuită sau parțial gratuită din partea autorităților naționale, în conformitate cu legislația națională, în cazul în care nu deține mijloace suficiente pentru a o suporta.

Articolul 35

Drepturi referitoare la probe

1. În conformitate cu legislația națională, persoanele suspectate și persoanele acuzate au dreptul de a prezenta probe spre a fi examinate de Parchetul European.
2. În conformitate cu legislația națională, persoanele suspectate și persoanele acuzate au dreptul de a solicita Parchetului European să colecteze orice probe relevante pentru cercetare, inclusiv să numească experți și să audieze martori.

CAPITOLUL V CONTROLUL JURISDICTIONAL

Articolul 36

Controlul jurisdicțional

1. În momentul adoptării unor acte de procedură pentru îndeplinirea funcțiilor sale, Parchetul European este considerat o autoritate națională în sensul controlului jurisdicțional.
2. Atunci când dispozițiile legislației naționale devin aplicabile în temeiul prezentului regulament, aceste dispoziții nu sunt considerate ca fiind dispoziții ale legislației Uniunii în scopul articolului 267 din tratat.

CAPITOLUL VI

PROTECȚIA DATELOR

Articolul 37

Prelucrarea datelor cu caracter personal

1. Parchetul European poate prelucra prin mijloace automate sau în fișiere manuale structurate, în conformitate cu prezentul regulament, numai datele cu caracter personal enumerate la punctul 1 din anexă cu privire la persoanele care, în temeiul legislației naționale a statelor membre în cauză, sunt suspectate de a fi comis sau de a fi luat parte la comiterea unei infracțiuni din sfera de competență a Parchetului European sau care au fost condamnate pentru o astfel de infracțiune, în următoarele scopuri:
 - cercetări și urmăriri penale întreprinse în conformitate cu prezentul regulament;
 - schimb de informații cu autoritățile competente din statele membre și alte organisme ale Uniunii în conformitate cu prezentul regulament;
 - cooperare cu țări terțe în conformitate cu prezentul regulament.
2. Parchetul European poate prelucra numai datele cu caracter personal enumerate la punctul 2 din anexă, cu privire la persoanele care, în temeiul legislației naționale a statelor membre în cauză, sunt considerate ca martori sau victime în cadrul unei cercetări sau urmăriri penale referitoare la unul sau mai multe tipuri de infracțiuni pentru care este competent Parchetul European sau cu privire la persoanele care nu au împlinit vârsta de 18 ani. Prelucrarea acestor date cu caracter personal poate avea loc numai dacă este strict necesară în scopurile specificate la alineatul (1).
3. În cazuri excepționale, Parchetul European poate, de asemenea, pentru o perioadă limitată care nu trebuie să depășească timpul necesar pentru încheierea cazului cu privire la care sunt prelucrate datele, să prelucreze alte date cu caracter personal decât cele menționate la alineatele (1) și (2) referitoare la circumstanțele unei infracțiuni atunci când acestea sunt direct relevante și incluse în cercetările în curs de desfășurare pe care Parchetul European le coordonează și atunci când prelucrarea lor este strict necesară în scopurile specificate la alineatul (1), cu condiția ca prelucrarea unor astfel de date să se desfășoare în conformitate cu prezentul regulament. Responsabilul cu protecția datelor menționat la articolul 41 este informat imediat cu privire la aplicarea acestui alineat.
4. Datele cu caracter personal prelucrate automat sau prin alte mijloace, care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filozofice, apartenența sindicală, precum și datele privind sănătatea sau viața sexuală pot fi prelucrate de Parchetul European numai în cazul în care astfel de date sunt strict necesar pentru cercetările sale și vin în completarea altor date cu caracter personal deja prelucrate. Responsabilul cu protecția datelor este informat imediat cu privire la aplicarea acestui alineat. Aceste date nu pot fi prelucrate în indexul menționat la articolul 22 alineatul (4). Atunci când aceste date se referă la martori sau victime în sensul alineatului (2), decizia de a le prelucra este adoptată de Procurorul European.
5. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal de către EPPO în contextul activităților sale. Prezentul regulament detaliază și completează Regulamentul (CE) nr. 45/2001 în ceea ce privește datele operaționale cu caracter personal.

Articolul 38

Durata stocării datelor cu caracter personal

1. Nu se poate continua stocarea datelor cu caracter personal prelucrate de Parchetul European după prima dintre următoarele date, după caz:
 - a) data la care acțiunea penală s-a prescris conform termenelor de prescripție ale tuturor statelor membre interesate de cercetarea și urmărirea penală;
 - b) data la care persoana a fost achitată și hotărârea judecătorească a devenit definitivă;
 - c) trei ani de la data la care hotărârea judecătorească a ultimului dintre statele membre vizate de cercetarea sau urmărirea penală a devenit definitivă;
 - d) data la care Parchetul European a stabilit că nu mai este necesar să continue cercetarea sau urmărirea penală.
2. Respectarea termenelor de stocare la care se face referire la alineatul (1) este analizată în mod constant printr-o prelucrare automată corespunzătoare. Cu toate acestea, o verificare a necesității stocării datelor se efectuează la fiecare trei ani de la data introducerii lor. În cazul în care datele privind persoanele menționate în anexă sunt stocate pentru o perioadă mai mare de cinci ani, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor este informată în consecință.
3. Atunci când unul dintre termenele de stocare menționate la alineatul (1) a expirat, Parchetul European verifică necesitatea de a stoca datele mai mult timp pentru a îi permite să își îndeplinească funcțiile și poate decide, prin derogare, să stocheze aceste date până la următoarea verificare. Motivele care stau la baza continuării stocării trebuie să fie justificate și înregistrate. În cazul în care nu se ia nicio decizie cu privire la continuarea stocării datelor cu caracter personal, aceste date vor fi șterse automat după trei ani.
4. În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3), datele au continuat să fie stocate după datele la care se face referire la alineatul (1), Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor reexaminează, la fiecare trei ani, necesitatea de a continua stocarea acestor date.
5. În cazul în care un fișier conține date neautomate și nestructurate, la expirarea termenului de stocare pentru ultimele date automate din fișier, toate documentele din fișier și eventualele copii vor fi distruse.

Articolul 39

Înregistrare și documentare

1. În scopul verificării legalității prelucrării datelor, autosupravegherii și garantării integrității și securității datelor, Parchetul European păstrează o evidență a eventualelor colectări, modificări, accesări, divulgări, combinații sau ștergeri ale datelor cu caracter personal utilizate în scopuri operaționale. Astfel de registre sau documentații vor fi șterse după optsprezece luni, cu excepția cazului în care datele respective sunt necesare în continuare pentru un control în curs.
2. Registrele sau documentația elaborate în temeiul alineatului (1) se comunică, la cerere, Autorității Europene pentru Protecția Datelor. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor utilizează aceste informații numai în scopul controlului protecției datelor, asigurării prelucrării corespunzătoare a datelor, precum și al integrității și securității datelor.

Articolul 40

Accesul autorizat la datele cu caracter personal

Numai Procurorul European, procurorii europeni delegați și membrii autorizați ai personalului lor pot avea acces, în scopul îndeplinirii sarcinilor lor și în limitele prevăzute în prezentul regulament, la datele cu caracter personal prelucrate de Parchetul European pentru sarcinile sale operaționale.

Articolul 41

Responsabilul cu protecția datelor

1. Procurorul European numește un responsabil cu protecția datelor în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
2. În îndeplinirea obligațiilor menționate la articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, responsabilul cu protecția datelor:
 - a) se asigură că se păstrează o înregistrare scrisă a transferului de date cu caracter personal;
 - b) cooperează cu personalul Parchetului European responsabil pentru procedurile, formarea și consilierea privind prelucrarea datelor;
 - c) pregătește un raport anual și transmite acel raport Procurorului European și Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
3. În îndeplinirea sarcinilor sale, responsabilul pentru protecția datelor are acces la toate datele prelucrate de Parchetul European și la toate sediile acestuia.
4. Membrii personalului Parchetului European care îl asistă pe responsabilul cu protecția datelor în îndeplinirea sarcinilor sale au acces la datele cu caracter personal prelucrate de Parchetul European și la sedii, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor lor.
5. În cazul în care responsabilul cu protecția datelor consideră că dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 45/2001 sau ale prezentului regulament în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal nu au fost respectate, acesta îl informează pe Procurorul European, solicitându-i să soluționeze neconformitatea într-un anumit termen. În cazul în care Procurorul European nu soluționează neconformitatea prelucrării în termenul stabilit, responsabilul cu protecția datelor supune problema atenției Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
6. Procurorul European adoptă normele de punere în aplicare la care se face referire la articolul 24 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 42

Modalitățile de exercitare a dreptului de acces

1. Orice persoană vizată își poate exercita dreptul de acces la datele cu caracter personal în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001, în special cu articolul 13 din acesta.
2. Atunci când dreptul de acces este restricționat în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, Parchetul European informează în scris persoana vizată în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) din regulamentul respectiv. Informațiile cu privire la principalele motive pot fi omise în cazul în care furnizarea acestor informații ar neutraliza efectul restricției. Persoana vizată este informată cel puțin cu privire la faptul că au fost efectuate toate verificările necesare de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.

3. Parchetul European motivează omiterea comunicării principalelor motive pe care este întemeiată restricția menționată la alineatul (2).
4. Atunci când în aplicarea articolelor 46 și 47 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor verifică legalitatea prelucrării efectuate de Parchetul European, aceasta informează persoana vizată cel puțin despre faptul că au avut loc toate verificările necesare de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.

Articolul 43

Dreptul la rectificare, la ștergere și la limitarea prelucrării

1. În cazul în care datele cu caracter personal prelucrate de Parchetul European trebuie să fie rectificate sau șterse ori prelucrarea acestora trebuie să fie limitată în conformitate cu articolele 14, 15 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, Parchetul European le rectifică, le șterge sau limitează prelucrarea datelor respective.
2. În cazurile menționate la articolele 14, 15 sau 16 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, toți destinatarii acelor date sunt notificați fără întârziere în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001. În conformitate cu regulile care le sunt aplicabile, destinatarii rectifică sau șterg aceste date ori limitează prelucrarea acestora în sistemele lor.
3. Parchetul European informează persoana vizată, în scris, fără întârziere nejustificată, și în orice caz în termen de trei luni de la primirea cererii cu privire la faptul că datele care o privesc au fost rectificate, șterse sau că în legătură cu acestea s-a limitat prelucrarea.
4. Parchetul European informează persoana vizată, în scris, cu privire la orice refuz de rectificare, de ștergere sau de limitare a prelucrării și cu privire la posibilitatea de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și de a introduce o cale de atac în justiție.

Articolul 44

Responsabilitatea în chestiuni privind protecția datelor

1. Parchetul European prelucrează datele cu caracter personal în așa fel încât să se poată stabili ce autoritate a furnizat datele respective sau de unde au fost extrase datele personale.
2. Responsabilitatea pentru conformitatea cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și cu prezentul regulament revine Procurorului European. Responsabilitatea pentru legalitatea transferului de date cu caracter personal furnizate Parchetului European aparține furnizorului de date cu caracter personal și Parchetului European pentru datele cu caracter personal furnizate statelor membre, organismelor UE și țărilor terțe sau organizațiilor internaționale.
3. Sub rezerva altor dispoziții ale prezentului regulament, Parchetul European este responsabil de toate datele pe care le prelucrează.

Articolul 45

Cooperarea între Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale de protecție a datelor

1. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor acționează în strânsă colaborare cu autoritățile naționale competente pentru supravegherea protecției datelor cu privire la aspecte specifice care necesită implicarea națională, în special în cazul în care Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau o autoritate națională competentă pentru supravegherea protecției datelor constată

discrepanțe majore între practicile statelor membre sau transferuri potențial ilegale utilizând canalele de comunicare ale Parchetului European sau în contextul întrebărilor adresate de una sau mai multe autorități naționale de supraveghere cu privire la punerea în aplicare și interpretarea prezentului regulament.

2. În cazurile menționate la alineatul (1), Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale competente pentru supravegherea protecției datelor, fiecare acționând în conformitate cu competențele sale, pot să facă schimb de informații relevante și să se ajute reciproc în efectuarea de audituri și inspecții, să examineze dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului regulament, să studieze problemele legate de exercitarea supravegherii independente sau de exercitarea drepturilor persoanelor vizate, să elaboreze propuneri armonizate pentru soluții comune la orice probleme și să promoveze conștientizarea cu privire la drepturile în materie de protecție a datelor, după caz.
3. Autoritățile naționale de supraveghere și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor se întrunesc în scopurile enunțate în prezentul articol, în funcție de necesități. Costurile și organizarea acestor reuniuni sunt în sarcina Autorității Europene pentru Protecția Datelor. Regulamentul de procedură se adoptă cu ocazia primei reuniuni. Metodele de lucru suplimentare se adoptă de comun acord, după caz.

Articolul 46

Dreptul de a depune plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

1. În cazul în care o plângere introdusă de o persoană vizată în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se referă la o decizie menționată la articolul 43, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor consultă organismele naționale de supraveghere sau organul judiciar competent din statul membru din care au fost obținute datele sau din statul membru direct interesat. Decizia Autorității Europene pentru Protecția Datelor, care poate cuprinde și un refuz de a transmite orice informație, este luată în strânsă cooperare cu organismul național de supraveghere sau cu organul judiciar competent.
2. În cazul în care o plângere se referă la prelucrarea datelor furnizate Parchetului European de organisme ale Uniunii, țări terțe sau organizații internaționale ori persoane fizice, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor se asigură că au fost efectuate verificările necesare de către Parchetul European.

Articolul 47

Răspunderea pentru prelucrarea neautorizată sau incorectă a datelor

1. Parchetul European răspunde, în conformitate cu articolul 340 din tratat, pentru orice fel de prejudiciu cauzat unei persoane, care rezultă din prelucrarea neautorizată sau incorectă a datelor de către EPPO.
2. Plângerile împotriva Parchetului European privind răspunderea prevăzută la alineatul (1) sunt soluționate de Curtea de Justiție în conformitate cu articolul 268 din tratat.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINANCIARE ȘI PRIVIND PERSONALUL

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 48

Actorii financiari

1. Procurorul European este responsabil de luarea deciziilor privind problemele financiare și bugetare.
2. Adjunctul desemnat de Procurorul European în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) este responsabil de execuția bugetului Parchetului European în calitate de ordonator de credite.

Articolul 49

Bugetul

1. Estimările privind toate veniturile și cheltuielile Parchetului European sunt elaborate pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic, și sunt înscrise în bugetul Parchetului.
2. Bugetul Parchetului European este echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.
3. Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile Parchetului European cuprind:
 - a) o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene;
 - b) taxe pentru publicații și orice servicii furnizate de Parchetul European;
4. Cheltuielile Parchetului European includ remunerația personalului, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și costurile de funcționare.
5. Atunci când procurorii europeni delegați acționează în cadrul sarcinilor Parchetului European, cheltuielile relevante legate de aceste activități sunt considerate drept cheltuieli operaționale.

Articolul 50

Elaborarea bugetului

1. În fiecare an, adjunctul Procurorului European la care se face referire la articolul 48 elaborează un proiect provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor Parchetului European pentru anul financiar următor. Pe baza acestui proiect, Procurorul European adoptă un proiect provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor Parchetului European pentru exercițiul financiar următor.
2. Proiectul provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor Parchetului European este trimis Comisiei Europene până cel târziu la data de 31 ianuarie a fiecărui an. Procurorul European trimite Comisiei un proiect final de estimare, care cuprinde un proiect al schemei de personal, până la 31 martie.
3. Comisia transmite situația estimărilor Parlamentului European și Consiliului (autoritatea bugetară), împreună cu proiectul de buget general al Uniunii Europene.

4. Pe baza acestei situații a estimărilor, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii Europene estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea contribuției care trebuie alocată din bugetul general și îl înaintează autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din tratat.
5. Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția către Parchetul European.
6. Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Parchetului European.
7. Procurorul European adoptă bugetul Parchetului European. Acesta devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii Europene. Dacă este necesar, acesta este ajustat în consecință.
8. Pentru orice proiect imobiliar care poate avea implicații semnificative pentru buget, Parchetul European informează Parlamentul European și Consiliul, cât mai curând posibil, în conformitate cu dispozițiile articolului 203 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
9. Cu excepția cazurilor de forță majoră menționate la articolul 203 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, Parlamentul European și Consiliul delimitează pe marginea proiectului imobiliar în termen de patru săptămâni de la data primirii acestuia de către ambele instituții. Proiectul imobiliar este considerat aprobat la expirarea termenului de patru săptămâni, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul adoptă o decizie nefavorabilă propunerii în termenul menționat. În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul exprimă preocupări justificate în termenul de patru săptămâni menționat, acesta se prelungește o singură dată, cu două săptămâni. În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul adoptă o decizie nefavorabilă proiectului de construcții, Parchetul European își retrage propunerea și poate depune altă propunere.
10. Parchetul European poate finanța un proiect de achiziție a unei clădiri prin intermediul unui împrumut sub rezerva aprobării prealabile a autorității bugetare în conformitate cu articolul 203 alineatul (8) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Articolul 51

Execuția bugetară

1. Adjunctul Procurorului European la care se face referire la articolul 48, acționând în calitate de ordonator de credite al Parchetului European, execută bugetul pe propria răspundere și în limitele autorizate în buget.
2. În fiecare an, adjunctul Procurorului European la care se face referire la articolul 48 transmite autorității bugetare toate informațiile relevante pentru rezultatele procedurilor de evaluare.

Articolul 52

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

1. Contabilul Eurojust îndeplinește și funcția de contabil al Parchetului European pentru execuția bugetului acestuia. Se iau măsurile necesare astfel încât să se evite orice conflict de interese.
2. Până la data de 1 martie următoare încheierii fiecărui exercițiu financiar, contabilul Parchetului European comunică conturile provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi.

3. Parchetul European trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor.
4. Până la data de 31 martie următoare încheierii fiecărui exercițiu financiar, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi conturile provizorii ale Parchetului European consolidate cu cele ale Curții de Conturi.
5. În conformitate cu articolul 148 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, până la data de 1 iunie a anului următor, cel mai târziu, Curtea de Conturi își formulează observațiile cu privire la conturile provizorii ale Parchetului European.
6. La primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi privind conturile provizorii ale Parchetului European în conformitate cu articolul 148 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, contabilul Parchetului European elaborează conturile finale ale Parchetului European pe propria răspundere.
7. Până la data de 1 iulie următoare încheierii fiecărui exercițiu financiar, contabilul Parchetului European trimite conturile finale Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi.
8. Conturile finale ale Parchetului European sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene până la data de 15 noiembrie a anului următor.
9. Adjunctul Procurorului European la care se face referire la articolul 48 trimite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acestuia până la data de 30 septembrie a anului următor, cel târziu. Răspunsurile Parchetului European sunt trimise în același timp Comisiei.
10. Adjunctul Procurorului European la care se face referire la articolul 48 prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia, orice informații necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză, în conformitate cu articolul 165 alineatul (3) din Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 966/2012.
11. La recomandarea Consiliului acționând cu majoritate calificată, Parlamentul European aprobă, înainte de data de 15 mai a anului N +2, descărcarea de gestiune a adjunctului Procurorului European la care se face referire la articolul 48, în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 53

Reglementări financiare

Reglementările financiare aplicabile Parchetului European sunt adoptate de Procurorul European în conformitate cu [Regulamentul nr. 2343/2002 din 23 decembrie 2002 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene] și după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la [Regulamentul nr. 2343/2002] cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea Parchetului European și cu acordul prealabil al Comisiei.

SECȚIUNEA 2 DISPOZIȚII PRIVIND PERSONALUL

Articolul 54

Dispoziții generale

1. Statutul funcționarilor Uniunii Europene⁹ și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Uniunii Europene de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți se aplică și în cazul Procurorului European, al adjuncților acestuia și al personalului Parchetului European, cu excepția unor dispoziții contrare în prezenta secțiune.
2. Puterile conferite autorității de numire prin Statutul funcționarilor și prin Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene pentru încheierea de contracte de muncă sunt exercitate de Procurorul European cu privire la personalul Parchetului European.
3. Procurorul European adoptă norme adecvate de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor. Procurorul European adoptă, de asemenea, programarea resurselor de personal în cadrul documentului de programare.
4. Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică Parchetului European și personalului său.
5. Procurorii europeni delegați sunt angajați în calitate de consultanți speciali în conformitate cu articolele 5, 123 și 124 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene. Autoritățile naționale competente facilitează exercitarea funcțiilor de procurori europeni delegați în temeiul prezentului regulament și se abțin de la orice acțiune sau politică care le poate afecta negativ cariera și statutul în sistemul național de urmărire penală. În special, autoritățile naționale competente furnizează procurorilor europeni delegați resursele și echipamentele necesare exercitării funcțiilor lor în temeiul prezentului regulament și se asigură că aceștia sunt integrați pe deplin în serviciile lor naționale de urmărire penală.

Articolul 55

Experții naționali detașați și alte categorii de personal

1. Parchetul European poate utiliza experți naționali detașați sau alte categorii de personal neangajați de Parchetul European. Experții naționali detașați se subordonează autorității Procurorului European în exercitarea sarcinilor legate de funcțiile Parchetului European.
2. Procurorul European adoptă o decizie de stabilire a normelor privind detașarea către Parchetul European a experților naționali și dispoziții suplimentare de punere în aplicare, după caz.

⁹ Regulamentul nr. 31 (CEE) al Consiliului, 11 (CEE) din 18 decembrie 1961 de stabilire a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene pentru Energie Atomică, JO P 45, 14.6.1962, p. 1385, astfel cum a fost modificat, în special, prin Regulamentul nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 (JO L 56, 4.3.1968, p. 1), cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII PRIVIND RELAȚIILE PARCHETULUI EUROPEAN CU PARTENERII

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 56

Dispoziții comune

1. În măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, Parchetul European poate stabili și întreține relații de cooperare cu organismele și agențiile Uniunii în conformitate cu obiectivele respectivelor organisme sau agenții, cu autoritățile competente ale țărilor terțe, cu organizațiile internaționale și cu Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol).
2. În măsura în care acest lucru este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor sale, în conformitate cu articolul 61, Parchetul European poate face schimb direct de toate informațiile, cu excepția datelor cu caracter personal, cu entitățile la care se face referire la alineatul (1).
3. În conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, Parchetul European poate să primească și să prelucreze datele cu caracter personal primite de la entitățile menționate la alineatul (1), în măsura necesară îndeplinirii atribuțiilor sale și sub rezerva dispozițiilor secțiunii 3.
4. Datele cu caracter personal sunt transmise de Parchetul European exclusiv țărilor terțe, organizațiilor internaționale și Interpol în cazul în care acest lucru este necesar pentru prevenirea și combaterea criminalității care intră în sfera de competență a Parchetului European și în conformitate cu prezentul regulament.
5. Sunt interzise transferurile ulterioare, către părți terțe, de date cu caracter personal primite din partea Parchetului European de către statele membre, organismele sau agențiile Uniunii, țările terțe și organizațiile internaționale sau Interpol, cu excepția situațiilor în care Parchetul European și-a dat consimțământul explicit, după analizarea circumstanțelor cazului respectiv, pentru un scop specific care nu este incompatibil cu scopul pentru care au fost transmise.

SECȚIUNEA 2

RELAȚII CU PARTENERII

Articolul 57

Relațiile cu Eurojust

1. Parchetul European stabilește și menține o relație privilegiată cu Eurojust, bazată pe o cooperare strânsă și pe dezvoltarea legăturilor operaționale, administrative și de gestionare dintre ele, astfel cum se definește mai jos.
2. Pe plan operațional, Parchetul European poate asocia Eurojust în activitățile sale referitoare la cazurile transfrontaliere sau complexe prin:

- a) schimbul de informații, inclusiv de date cu caracter personal, privind cercetările sale, în special atunci când acestea dezvăluie elemente care se pot încadra în afara sferei de competență materială sau teritorială a Parchetului European;
 - b) solicitarea Eurojust sau a membrului (membrilor) săi național(i) competent (competenți) să participe la coordonarea actelor specifice de cercetare referitoare la aspectele specifice care se pot încadra în afara sferei de competență materială sau teritorială a Parchetului European;
 - c) solicitarea Eurojust să faciliteze acordul dintre Parchetul European și statul membru sau statele membre în cauză privind competența auxiliară în conformitate cu articolul 13 fără a aduce atingere unei eventuale decizii, în caz de conflict de competență, a autorității judecătorești din statul membru în cauză și competent să ia o decizie în respectiva chestiune;
 - d) solicitarea Eurojust sau a membrului (membrilor) acestuia de a-și utiliza puterile atribuite prin legislația Uniunii sau legislația națională în ceea ce privește acte specifice de cercetare care se pot încadra în afara sferei de competență materială sau teritorială a Parchetului European;
 - e) schimbul de informații cu Eurojust sau cu membrul (membrii) săi național(i) competent (competenți) privind deciziile de urmărire penală menționate la articolele 27, 28 și 29 înaintea prezentării acestora Procurorului European atunci când competențele Eurojust pot fi afectate, iar acest lucru este oportun avându-se în vedere implicarea anterioară a Eurojust în cazul vizat;
 - f) solicitarea Eurojust sau membrului (membrilor) săi național(i) competent (competenți) să ofere sprijin în transmiterea deciziilor sau cererilor sale de asistență juridică reciprocă statelor membre ale Eurojust care nu participă la instituirea Parchetului European sau țărilor terțe și în executarea acestor decizii sau cereri.
3. Parchetul European are acces la un mecanism de verificări încrucișate automate a datelor introduse în sistemul de gestionare a cazurilor al Eurojust. Ori de câte ori se identifică o concordanță între datele introduse în sistemul de gestionare a cazurilor de Parchetul European și datele introduse de Eurojust, acest lucru este comunicat atât Eurojust, cât și Parchetului European, precum și statului membru care a furnizat Eurojust datele. În cazul în care datele au fost furnizate de o țară terță, Eurojust informează doar acea terță țară cu privire la corespondența constatată, cu aprobarea Parchetului European.
 4. Cooperarea instituită în conformitate cu alineatului (1) implică schimbul de informații, inclusiv de date cu caracter personal. Orice date astfel partajate se utilizează numai în scopul pentru care au fost furnizate. Orice altă utilizare a datelor este permisă numai în măsura în care o astfel de utilizare intră în mandatul organismului de gestionare a datelor și este supusă autorizării prealabile a organismului care a furnizat datele.
 5. Procurorul European desemnează membrii personalului care sunt autorizați să aibă acces la rezultatele mecanismului de verificări încrucișate și informează Eurojust în acest sens.
 6. Parchetul European se bazează pe sprijinul și resursele administrației Eurojust. Detaliile acestei colaborări sunt reglementate printr-un acord. Eurojust oferă următoarele servicii Parchetului European:

- a) asistență tehnică în întocmirea bugetului anual, a documentului de programare care conține programul anual și multianual și a planului de gestionare;
- b) asistență tehnică în ceea ce privește recrutarea personalului și gestionarea carierei;
- c) servicii de securitate;
- d) serviciile informatice;
- e) gestiune financiară, servicii de contabilitate și audit;
- f) orice alte servicii de interes comun.

Articolul 58

Relațiile cu instituțiile, agențiile și alte organisme ale Uniunii

1. Parchetul European stabilește și menține relații privilegiate cu Europol.
2. Cooperarea instituită în conformitate cu alineatul (1) implică schimbul de informații, inclusiv de date cu caracter personal. Orice date care au făcut obiectul unui astfel de schimb se utilizează numai în scopul pentru care au fost furnizate. Orice altă utilizare a datelor este permisă numai în măsura în care o astfel de utilizare intră în mandatul organismului de gestionare a datelor și este supusă autorizării prealabile a organismului care a furnizat datele.
3. Parchetul European cooperează cu Comisia, inclusiv cu OLAF, în sensul executării obligațiilor prevăzute la articolul 325 alineatul (3) din tratat. În acest scop, acestea încheie un acord de stabilire a modalităților de cooperare.
4. Parchetul European stabilește și menține relații de cooperare cu alte instituții, organisme, oficii și agenții ale Uniunii.

Articolul 59

Relațiile cu țările terțe și organizațiile internaționale

1. Parchetul European poate stabili acorduri de lucru cu entitățile menționate la articolul 56 alineatul (1). Aceste acorduri pot viza, în special, schimbul de informații strategice și detașarea ofițerilor de legătură la Parchetul European.
2. Pentru a facilita cooperarea, Parchetul European poate desemna, de comun acord cu autoritățile competente, puncte de contact în țările terțe.
3. În conformitate cu articolul 218 din tratat, Comisia Europeană poate trimite Consiliului propuneri pentru negocierea de acorduri cu una sau mai multe țări referitor la cooperarea dintre Parchetul European și autoritățile competente din aceste țări terțe cu privire la asistența juridică în materie penală și extrădare în cazuri care sunt de competența Parchetului European.
4. Referitor la infracțiunile din sfera de competență materială a statelor membre, acestea fie recunosc statutul Parchetului European de autoritate competentă în scopul punerii în aplicare a acordurilor lor internaționale cu privire la asistența juridică în materie penală și extrădare, fie, atunci când este necesar, modifică aceste acorduri internaționale pentru a se asigura că Parchetul European își poate exercita funcțiile în temeiul acestor acorduri atunci când își asumă sarcini în conformitate cu articolul 75 alineatul (2).

SECȚIUNEA 3 TRANSFERUL DE DATE CU CARACTER PERSONAL

Articolul 60

Transferul de date cu caracter personal către organismele sau agențiile Uniunii

Sub rezerva oricăror eventuale restricții în conformitate cu prezentul regulament, Parchetul European poate transfera direct date cu caracter personal către organismele sau agențiile Uniunii, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale sau ale organismului ori agenției destinatar(e) a(l) Uniunii.

Articolul 61

Transferul de date cu caracter personal către țări terțe și către organizații internaționale

1. Parchetul European poate transfera date cu caracter personal unei autorități dintr-o țară terță sau unei organizații internaționale sau Interpol, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, numai pe baza:
 - a) unei decizii a Comisiei adoptate în conformitate cu [articolele 25 și 31 din Directiva 95/46/CE] potrivit căreia acea țară sau organizație internațională ori un sector în care se prelucrează date din acea țară terță sau organizație internațională asigură un nivel de protecție adecvat (decizia privind caracterul adecvat) sau
 - b) un acord internațional încheiat între Uniune și respectiva țară terță sau organizație internațională în temeiul articolului 218 din tratat, care instituie garanții corespunzătoare în ceea ce privește protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor.

Astfel de transferuri nu necesită o aprobare suplimentară.

Parchetul European poate încheia acorduri de lucru pentru punerea în aplicare a acestor acorduri sau decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție.

2. Prin derogare de la alineatul (1), Procurorul European poate autoriza transferul de date cu caracter personal către țări terțe sau organizații internaționale sau Interpol, de la caz la caz, dacă:
 - a) transferul de date este absolut necesar pentru a proteja interesele esențiale ale Uniunii, inclusiv a intereselor sale financiare, în sfera obiectivelor Parchetului European;
 - b) transferul de date este absolut necesar pentru a preveni un pericol iminent care are legătură cu criminalitatea sau infracțiuni de terorism;
 - c) transferul este necesar sau impus prin lege din motive importante de interes public al Uniunii sau al statelor sale membre, astfel cum sunt recunoscute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern ori pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în instanță sau
 - d) transferul este necesar pentru protejarea intereselor vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane.
3. În plus, Procurorul European poate, în acord cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, să autorizeze o serie de transferuri în conformitate cu literele (a)-(d) de mai sus, ținând seama de existența unor garanții în ceea ce privește protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, pentru o perioadă de maximum un an, care poate fi reînnoită.

4. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor este informată cu privire la cazurile în care s-a aplicat alineatul (3).
5. Parchetul European poate transfera datele administrative cu caracter personal în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

CAPITOLUL IX DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 62

Statutul juridic și condițiile de funcționare

1. În fiecare dintre statele membre, Parchetul European se bucură de capacitatea juridică cea mai extinsă acordată persoanelor juridice în temeiul legislației. În special, acesta poate să achiziționeze și să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în procedurile juridice.
2. Aranjamentele necesare privind găzduirea asigurată pentru Parchetul European și facilitățile puse la dispoziție de statul membru-gazdă împreună cu normele specifice aplicabile în statul membru respectiv în cazul Procurorului European, adjuncților acestuia și personalului lor, precum și membrilor familiilor lor, se stabilesc printr-un acord privind sediul încheiat între Parchetul European și statul membru-gazdă în termen de cel mult [2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament].
3. Statul membru care oferă găzduire Parchetului European asigură cele mai bune condiții posibile pentru funcționarea Parchetului European, inclusiv școlarizare multilingvă cu vocație europeană și conexiuni de transport adecvate.

Articolul 63

Regimul lingvistic

1. Regulamentul nr. 1¹⁰ este aplicabil în cazul actelor prevăzute la articolele 7 și 72.
2. Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea Parchetului European sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 64

Confidențialitate

1. Procurorul European, adjuncții acestuia și personalul lor, procurorii europeni delegați și personalul național al acestora sunt supuși obligației de confidențialitate cu privire la orice informație adusă la cunoștința lor în cursul îndeplinirii sarcinilor lor.
2. Obligația de confidențialitate se aplică tuturor persoanelor și organismelor care colaborează cu Parchetul European.
3. Obligația de confidențialitate se aplică și după încetarea mandatului sau a contractului de muncă ori după încetarea activităților persoanelor menționate la alineatele (1) și (2).

¹⁰ JO L 17, 6.10.1958, p. 385

4. Obligația de confidențialitate se aplică tuturor informațiilor primite de Parchetul European, cu excepția cazului în care respectivele informații au fost deja făcute publice sau sunt accesibile publicului.
5. Membrii și personalul Autorității Europene pentru Protecția Datelor sunt supuși obligației de confidențialitate cu privire la orice informație adusă la cunoștința lor în cursul îndeplinirii sarcinilor lor.

Articolul 65
Transparență

1. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor care se referă la sarcinile administrative ale Parchetului European.
2. Procurorul European adoptă, în termen de șase luni de la instituirea Parchetului European, normele detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.
3. Deciziile luate de Parchetul European în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri către Ombudsman sau al unei acțiuni la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolele 228 și, respectiv, 263 din tratat.

Articolul 66
OLAF și Curtea de Conturi Europeană

1. Pentru a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹, în termen de șase luni de la data la care Parchetul European devine operațional, acesta aderă la Acordul Interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă dispozițiile corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților Parchetului European, utilizând modelul prevăzut în anexa la respectivul acord.
2. Curtea de Conturi Europeană are competența de a efectua audituri, pe baza documentelor și la fața locului, cu privire la toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au beneficiat de fonduri europene de la Parchetul European.
3. OLAF poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului¹², pentru a stabili dacă au existat nereguli care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii în legătură cu cheltuielile finanțate de Parchetul European.
4. Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de lucru cu țările terțe, organizațiile internaționale și Interpol, contractele, acordurile de grant și deciziile de grant ale Parchetului European vor include dispoziții exprese de mandatare a Curții de Conturi Europene și a OLAF pentru a efectua astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele lor respective.

¹¹ OJ L 136, 31.5.1999, p.1.

¹² JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

Articolul 67

Norme de securitate privind protecția informațiilor clasificate

Parchetul European aplică principiile de securitate cuprinse în normele de securitate ale Comisiei pentru protejarea informațiilor clasificate ale Uniunii Europene (ICUE) și a informațiilor sensibile neclasificate, astfel cum sunt prevăzute în anexa la Decizia 2001/844/CE a Comisiei, CECO, Euratom¹³. Sunt vizate, *inter alia*, dispozițiile privind schimbul, prelucrarea și stocarea unor astfel de informații.

Articolul 68

Anchete administrative

Activitățile administrative ale Parchetului European sunt supuse investigațiilor efectuate de către Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din tratat.

Articolul 69

Regimul general de răspundere

1. Răspunderea contractuală a Parchetului European este reglementată de legislația aplicabilă contractului în cauză.
2. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze de arbitraj cuprinse în contractele încheiate de către Parchetul European.
3. În cazul răspunderii necontractuale, Parchetul European, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre și independent de orice răspundere antrenată în temeiul articolului 47, repară orice prejudiciu cauzat de Parchetul European sau de personalul acestuia în exercițiul funcțiunii, în măsura în care prejudiciul le poate fi imputat acestora.
4. Alineatul (3) se aplică, de asemenea, prejudiciilor cauzate din vina unui procuror european delegat în cadrul exercitării funcțiilor sale.
5. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în litigiile privind repararea prejudiciilor menționate la alineatul (3).
6. Instanțele naționale ale statelor membre competente să soluționeze litigiile care implică răspunderea Parchetului European prevăzută în prezentul articol se stabilesc în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului¹⁴.
7. Răspunderea personală a angajaților față de Parchetul European este reglementată de dispozițiile aplicabile acestora prevăzute în Statutul funcționarilor sau în Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.

Articolul 70

Raportarea

1. Parchetul European întocmește un raport anual privind activitățile sale generale, pe care îl transmite Parlamentului European și parlamentelor naționale, precum și Consiliului și Comisiei.

¹³ JO L 317, 3.12.2001, p. 1.

¹⁴ JO L 12, 16.1.2001, p. 1. Regulamentul (CE) nr. 44/2001 este înlocuit de Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 din 10 ianuarie 2015.

2. Procurorul European se prezintă o dată pe an în fața Parlamentului European și a Consiliului pentru a prezenta un raport cu privire la activitățile generale ale Parchetului European, având în vedere obligația de discreție și confidențialitate. La cerere, acesta se prezintă, de asemenea, în fața Comisiei.
3. Parlamentele naționale pot invita Procurorul European sau procurorii europeni delegați să participe la un schimb de opinii în legătură cu activitățile generale ale Parchetului European.

CAPITOLUL X DISPOZIȚII FINALE

Articolul 71

Dispoziții tranzitorii

1. Înainte de exercitarea atribuțiilor sale, Procurorul European ia toate măsurile necesare pentru instituirea Parchetului European.
2. Fără a aduce atingere articolului 9, prima numire a doi dintre adjuncții Procurorului European, aleși prin tragere la sorți, se face pentru o perioadă de șase ani.
3. Statele membre rămân competente până la data instituirii și asumării atribuțiilor de către Parchetul European în conformitate cu articolul 75 alineatul (2). Parchetul European își exercită competența cu privire la orice infracțiune din sfera sa de competență săvârșită după această dată. Parchetul European își poate exercita competența și cu privire la orice infracțiune din sfera sa de competență săvârșită anterior acestei date dacă nicio autoritate națională competentă nu a demarat deja cercetări sau urmărirea penală în acel caz.

Articolul 72

Normele administrative și documentele de programare

Procurorul European:

- a) adoptă în fiecare an documentul de programare care cuprinde programarea anuală și multianuală a Parchetului European;
- b) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă având în vedere raportul cost/beneficii al măsurilor ce urmează a fi puse în aplicare;
- c) adoptă norme pentru prevenirea și gestionarea conflictelor de interese în ceea ce privește procurorii europeni delegați;
- d) adoptă norme privind statutul, criteriile de performanță, drepturile și obligațiile adjuncților și procurorilor europeni delegați, precum și privind rotația procurorilor europeni delegați în scopul punerii în aplicare a articolului 7;
- e) adoptă norme privind tratarea tranzacțiilor efectuate în conformitate cu articolul 29 și modalitățile de calculare a valorii amenzilor ce urmează să fie plătite;
- f) adoptă norme privind modalitățile de a oferi feedback persoanelor sau entităților care au furnizat informații Parchetului European;
- g) adoptă norme detaliate referitoare la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 activităților Parchetului European;

- h) adoptă normele de punere în aplicare menționate la articolul 24 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 73

Notificări

Fiecare stat membru își desemnează autoritățile care sunt competente în sensul articolului 6 alineatul (6), al articolului 13 alineatul (3), al articolului 17 alineatul (2) și al articolului 26 alineatul (4). Informațiile privind autoritățile desemnate, precum și privind orice modificare ulterioară, sunt notificate simultan Procurorului European, Consiliului și Comisiei.

Articolul 74

Clauza de reexaminare

1. În termen de cel mult [5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia își prezintă raportul de evaluare Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament, care poate fi însoțit de unele propuneri legislative. Raportul cuprinde concluziile sale privind fezabilitatea și oportunitatea extinderii competenței Parchetului European la alte infracțiuni penale în conformitate cu articolul 86 alineatul (4) din tratat.
2. Comisia prezintă propuneri legislative Parlamentului European și Consiliului în cazul în care ajunge la concluzia că sunt necesare norme mai detaliate privind instituirea Parchetului European, funcțiile acestuia sau procedurile aplicabile activităților sale. Aceasta poate recomanda Consiliului European extinderea competenței Parchetului European în conformitate cu articolul 86 alineatul (4) din tratat.

Articolul 75

Intrarea în vigoare

1. Prezentul Regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
2. Parchetul European își asumă atribuțiile de cercetare și urmărire penală conferite prin prezentul regulament la o dată care urmează să fie stabilită printr-o decizie a Comisiei, la propunerea Procurorului European, ulterior înființării Parchetului European. Decizia Comisiei se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*

Anexă

Categorii de date cu caracter personal

1.
 - a) numele de familie, numele avut înaintea căsătoriei, prenumele și orice pseudonim sau nume de împrumut;
 - b) data și locul nașterii;
 - c) cetățenia;
 - d) sexul;
 - e) locul de reședință, profesia și locul unde se află persoana respectivă;
 - f) numărul de securitate socială, permisul de conducere, actele de identitate, datele care figurează în pașaport, numerele de identificare vamală și fiscală;
 - g) informații referitoare la persoanele juridice, în cazul în care acestea conțin informații despre persoanele fizice identificate sau identificabile care fac obiectul unei cercetări sau urmăriri penale;
 - h) conturi bancare și conturi la alte instituții financiare;
 - i) descrierea și natura faptelor contestate, data comiterii lor, încadrarea penală și stadiul cercetărilor;
 - j) faptele din care ar rezulta o extindere a cauzei la nivel internațional;
 - k) informații legate de presupusa apartenență la o organizație criminală;
 - l) numere de telefon, adrese de e-mail, date privind traficul de telecomunicație și date privind localizarea, precum și datele conexe necesare pentru identificarea abonatului sau utilizatorului;
 - m) datele privind înmatricularea autovehiculelor;
 - n) profilurile ADN stabilite din partea necodată a ADN, fotografiile și amprente digitale.
2.
 - a) numele de familie, numele dinaintea căsătoriei, prenumele și orice pseudonim sau nume de împrumut;
 - b) data și locul nașterii;
 - c) naționalitatea;
 - d) sexul;
 - e) locul de reședință, profesia și locul unde se află persoana respectivă;
 - f) descrierea și natura faptelor care le privesc, data comiterii lor, încadrarea penală și stadiul cercetărilor

FISA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere a Comisiei de regulament al Consiliului de înstituire a Parchetului European

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizate în structura ABM/ABB

Domeniul de politică: Justiție

Activitate: titlul 33

1.3. Natura propunerii/inițiativei

Propunerea/inițiativa referitoare la **o nouă acțiune**

Propunerea/inițiativa referitoare la **o nouă acțiune ca urmare a unui proiect pilot / unei acțiuni pregătitoare**

Propunerea/inițiativa referitoare la **extinderea unei acțiuni existente**

Propunerea/inițiativa referitoare la **o acțiune reorientată spre o nouă acțiune**

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectivul (obiectivele) multianual(e) strategic(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Contribuirea la consolidarea protecției intereselor financiare ale Uniunii și continuarea dezvoltării unui spațiu de justiție, precum și sporirea încrederii întreprinderilor și cetățenilor în instituțiile Uniunii Europene, respectând, totodată, toate drepturile fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

1.4.2. Obiectivul (obiectivele) specific(e) și activitatea(activitățile) ABM/ABB vizat(e)

Obiectivul specific nr. 2 Intensificarea cooperării judiciare în materie penală și, astfel, contribuirea la crearea unui veritabil spațiu european de justiție

(parte a Obiectivului general nr. 2: Sporirea încrederii în spațiul judiciar european)

Activitatea (activitățile) ABM/ABB vizată (vizate)

33 03: Justiția în materie penală și civilă

1.4.3. Rezultat(e) preconizat(e) și impactul

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Se preconizează că, prin instituirea Parchetului European, va spori protecția intereselor financiare ale Uniunii. Este de așteptat ca instituirea acestuia să conducă la o creștere a numărului de urmăriri penale a autorilor infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare, care să conducă la un număr mai mare de condamnări, la un nivel mai ridicat de recuperare a fondurilor obținute ilegal și la creșterea descurajării. În plus, independența acestuia va garanta continuarea cercetărilor și urmărilor penale ale infracțiunilor relevante fără influența directă a autorităților naționale.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea implementării propunerii/inițiativei.

Creșterea numărului și procentului de cercetări și urmăriri penale de succes

1.5. Temeiul propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung

Întrucât atât Uniunea, cât și statele membre au obligația de a proteja bugetul Uniunii, în realitate Uniunea are un control redus asupra cheltuielilor efectuate de statele membre și, practic, nicio putere de a interveni în cazurile de utilizare ilegală a fondurilor UE. Mare parte a bugetului UE este gestionat de autoritățile naționale (de exemplu, atunci când acestea acordă granturi de achiziții publice finanțate de la bugetul UE) și orice cercetări sau urmăriri penale privind infracțiunile care aduc atingere bugetului Uniunii sunt de competența statelor membre. Cercetările penale în caz de fraudă și alte infracțiuni îndreptate împotriva bugetului UE sunt adesea îngreunate de **legislația divergentă** și de **eforturile inegale de asigurare a respectării legii** din statele membre. Autoritățile naționale de asigurare a respectării legii, procurorii și judecătorii din statele membre decid, în conformitate cu **prioritățile stabilite de politica penală națională** și pe baza competențelor naționale de drept penal și a normelor de procedură dacă și cum să intervină pentru a proteja bugetul Uniunii. Prin urmare, **nivelul de protecție** a intereselor financiare ale Uniunii **diferă semnificativ de la un stat membru la altul**. Faptul că rata de urmăriri penale încheiate cu succes în ceea ce privește infracțiunile împotriva bugetului UE variază considerabil în UE de la un stat membru la altul (de la 19% până la 91%¹⁵) denotă **un decalaj la nivelul mecanismelor existente de protecție** și impune luarea de măsuri corective.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Valoarea adăugată a instituirii Parchetului European se regăsește, în principal, în **numărul crescut de urmăriri penale** ale infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.

Crearea Parchetului European ar **îmbunătăți utilizarea resurselor și schimbul de informații** necesare pentru a putea desfășura cu succes cercetări și urmăriri penale ale infracțiunilor relevante. La rândul său, acest lucru ar consolida reacția autorităților de asigurare a respectării legii la aceste infracțiuni în general și **creșterea efectului preventiv (de descurajare)** pentru potențialii infractori. Parchetul European ar putea să pună în comun resursele de cercetare și

¹⁵

Raportul anual al Comisiei privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei; COM(2012) 408.

urmărire penală pentru necesitățile unei situații date, făcând astfel mai eficientă asigurarea respectării legii la nivel european și național.

Parchetul European va conduce cercetările și urmărirea penală în statele membre, va asigura **coordonarea eficientă a cercetărilor și urmărilor penale** și va **rezolva probleme legate de diferitele sisteme juridice aplicabile**. Sistemul actual, în care statele membre sunt singurele responsabile pentru astfel de cercetări și urmărirea penală, susținute de Eurojust și Europol, nu este destul de eficient pentru a face față nivelurilor ridicate de criminalitate relevantă și prejudiciilor aferente.

Asigurarea faptului că resursele financiare limitate ale Uniunii sunt utilizate în interesele cetățenilor UE și sunt mai bine protejate împotriva fraudei este indispensabilă, de asemenea, pentru **legitimitatea cheltuielilor și pentru asigurarea încrederii publice în Uniune**.

1.5.3. *Lecții învățate din experiențele anterioare similare*

La **nivel național**, există adesea un schimb insuficient de informații cu privire la presupuse infracțiuni care implică fonduri UE între autoritățile responsabile cu monitorizarea și controlul, cele care se ocupă de cercetări administrative și organismele de asigurare a respectării legii. Acest lucru se datorează, în parte, lacunelor din cadrul procedural menționat mai sus, care împiedică derularea eficientă a cercetărilor multidisciplinare de către autoritățile judiciare precum și de către cele administrative, vamale și fiscale din statele membre. Agențiile care gestionează și controlează plățile de fonduri UE se concentrează uneori numai pe recuperarea banilor prin proceduri de drept administrativ și civil, chiar dacă există suspiciuni puternice legate de comiterea unei fapte penale. Acest lucru poate conduce la neglijarea acțiunilor penale și, astfel, la neglijarea efectului disuasiv și a prevenirii generale.

De asemenea, cercetarea și urmărirea penală eficientă a infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale UE sunt afectate de faptul că autoritățile de asigurare a respectării legii și procurorii nu transmit, întotdeauna, informații despre infracțiunile penale colegilor din alte state membre sau Eurojust ori Europol.

În plus, modalitățile clasice de cooperare internațională prin intermediul cererilor de asistență juridică reciprocă sau prin intermediul echipelor comune de anchetă de multe ori nu funcționează suficient de bine pentru a permite cercetarea și urmărirea penală eficientă a acestor infracțiuni, în ciuda eforturilor organismelor europene cum ar fi Eurojust și Europol. Răspunsurile la cererile de asistență juridică reciprocă sunt adesea foarte lente, iar autoritățile polițienești și judiciare întâmpină dificultăți practice în contactarea și cooperarea cu colegii din străinătate din cauza problemelor lingvistice și a diferențelor dintre sistemele juridice. În unele state, cooperarea internațională lentă și ineficientă a condus frecvent la imposibilitatea instrumentării cazului din cauza expirării perioadei de prescripție. În plus, cazurile care aduc atingere intereselor financiare ale UE sunt deosebit de complexe.

În ceea ce privește **cooperarea la nivelul Uniunii**, s-au raportat experiențe mixte în ceea ce privește cooperarea cu Eurojust și Europol și între statele membre și OLAF. Eurojust și Europol nu primesc întotdeauna informațiile de care au nevoie pentru a fi în măsură să sprijine statele membre. OLAF oferă sprijin statelor membre prin capacitatea sa de a acorda asistență tehnică specializată și operațională în conformitate cu articolul 7 din cel de-al doilea Protocol al Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene. În același timp, investigațiile OLAF sunt efectuate sub rezerva unor condiții specifice, în special atunci când vine vorba de transmiterea informațiilor către sistemul judiciar național, în special a normelor

aplicabile privind protecția datelor. Din acest motiv, cooperarea cu OLAF a fost uneori criticată, în special în ceea ce privește perioada lungă de timp de care OLAF are nevoie pentru a face schimb de informații cu procurorii naționali. De asemenea, unele state membre limitează cooperarea cu organismele nejudiciare precum OLAF în temeiul normelor privind secretul judiciar.

Statisticile anuale ale OLAF demonstrează că acele **cazuri care sunt transferate autorităților de urmărire penală și autorităților judiciare de la nivel național nu beneficiază de o urmărire penală la fel de eficientă și eficace în întreaga UE**. În cel de-al unsprezecelea raport operațional, OLAF a analizat măsurile judiciare luate de statele membre în cazurile trimise de OLAF acestora în perioada de peste 12 ani de la instituirea oficiului și a constatat „diferențe substanțiale între țări în ceea ce privește capacitatea acestora de a încheia cercetările și urmărirea penală judiciară legate de bugetul UE cu o condamnare într-un termen rezonabil”. Faptul că rata medie a trimerilor în judecată se află sub 50 % arată că există dificultăți serioase în atingerea unei eficiențe globale a cercetării și urmăririi penale în statele membre.

1.5.4. *Compatibilitatea și posibilă sinergie cu alte instrumente adecvate*

Propunerea de directivă antifraudă

Măsurile actuale ale Uniunii de protejare a intereselor sale financiare includ investigații administrative, controale și audituri, precum și măsuri legislative, inclusiv propunerea Comisiei de directivă privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal, însă nu abordează deficiențele identificate în ceea ce privește cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor legate de protecția intereselor financiare ale UE.

Eurojust

Eurojust poate doar să coordoneze și să încurajeze cercetările și urmărirea penală și să acorde asistență în schimbul de informații. Dacă un stat membru refuză să cerceteze sau să urmărească penal un caz, Eurojust nu îl poate obliga să facă acest lucru. Membrii naționali ai Eurojust de multe ori nu dispun de competențele necesare să asigure continuarea în mod eficient a instrumentării în statele membre sau, dacă au aceste competențe, de obicei se abțin de la exercitarea puterilor conferite de legislația națională – majoritatea deciziilor privind acest gen de probleme fiind luate prin consens.

Propunerea privind instituirea Parchetului European este însoțită de o propunere privind **reformarea Eurojust**, care va alinia acest organism la abordarea comună privind agențiile europene aprobată de Consiliul, Parlamentul European și Comisia Europeană și va stabili o legătură între Eurojust și Parchetul European. Această reformă ar putea conduce la un schimb mai eficient de informații și la o cooperare mai bună între autoritățile naționale.

Există și vor exista întotdeauna cazuri în care este nevoie de implicarea atât a Parchetului European, cât și a Eurojust, în special în cazul infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, cât și al altor forme de infracționalitate. Acest lucru presupune o cooperare strânsă și continuă. Pentru a garanta acest lucru, au fost incluse prevederi în ambele regulamente care stabilesc că Parchetul European poate solicita Eurojust sau membrilor săi naționali să intervină, să coordoneze, sau să își exercite în alt mod atribuțiile într-un anumit caz.

În plus, se preconizează că Eurojust va furniza Parchetului European servicii practice de sprijin, cu costuri zero, în domeniul administrativ, cum ar fi personalul, finanțele și IT. Această abordare oferă sinergii considerabile. Un exemplu de astfel de sinergie este că Parchetul European va putea utiliza infrastructura IT a Eurojust, inclusiv sistemul de gestionare a cazurilor, fișierele de

lucru temporare și indexul pentru propriile cazuri. Detaliile acestor măsuri vor fi stabilite printr-un acord între Parchetul European și Eurojust.

OLAF

În prezent, OLAF efectuează investigații administrative pentru protecția intereselor financiare ale UE. OLAF are personal specializat, cu experiență semnificativă în cooperarea cu autoritățile naționale competente în materie penală. Mulți membri ai personalului OLAF au o experiență relevantă dobândită în administrațiile lor naționale judiciare și de asigurare a respectării legii (poliție, vamă și Ministerul Public).

Prin urmare, o parte a resurselor OLAF ar urma să fie utilizate pentru a configura Parchetul European, luându-se în considerare experiența acestora în efectuarea de investigații administrative și obiectivul de a evita suprapunerea investigațiilor administrative cu cercetările penale. Un alt aspect important este acela de a utiliza rețelele actuale dezvoltate de OLAF de-a lungul anilor în domeniul investigațiilor antifraudă.

În cele din urmă, OLAF ar urma să contribuie la instituirea Parchetului European cu sprijin specializat pentru a facilita analizele criminalistice și sprijin tehnic și operațional în cadrul cercetărilor și pentru stabilirea probelor în cazurile penale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.

Este în curs de negociere interinstituțională o propunere de modificare a Regulamentului nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de OLAF (**reformarea OLAF**). Deși această propunere îmbunătățește schimbul de informații între OLAF și instituțiile, organismele, oficiile și agențiile UE, precum și cu statele membre și oferă o mai bună guvernare pentru OLAF și o serie de garanții procedurale pentru persoanele vizate de investigații, nu oferă OLAF niciun fel de mijloace suplimentare de acțiune, în special competențe de cercetare penală.

Europol

Rolul Europol este limitat la furnizarea de informații secrete și la sprijinirea activităților de asigurare a respectării legii la nivel național. Acesta nu poate să se asigure că analizelor sale li să dă curs în statele membre, și nici nu poate efectua cercetări directe la nivel național. De asemenea, atribuțiile Europol sunt limitate prin TFUE. În conformitate cu articolul 88 din TFUE, Europol nu poate cerceta infracțiuni în mod independent și orice acțiune cu caracter operativ trebuie efectuată de Europol cu ajutorul și acordul autorităților naționale de asigurare a respectării legii. Deși funcțiile de sprijin ale Europol sunt cu siguranță importante, acestea nu pot substitui atribuțiile de a cerceta independent un comportament infracțional.

O **propunere de Regulament privind Europol** a fost adoptată de Comisie în martie 2013, cu accent pe alinierea competențelor Europol la TFUE și pe transformarea acestuia într-un centru pentru schimbul de informații, acordând, totodată, noi responsabilități în ceea ce privește formarea profesională. Propunerea nu cuprinde atribuții de cercetare polițienească și de aplicare a legii în domeniul protejării intereselor financiare ale UE.

1.6. Durata și impactul financiar

Propunere/inițiativă cu **durată limitată**

– Propunere/inițiativă în vigoare de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZLL]AAAA

– Impact financiar din AAAA până în AAAA

X Propunere/inițiativă cu **durată nelimitată**

- Implementare cu o perioadă de debut din 2017 până în 2023,
- Urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizate

Gestionare directă de către Comisie

- Prin serviciile sale, inclusiv prin personalul său din cadrul delegațiilor Uniunii;
- prin agențiile executive;

Gestionare partajată cu statele membre

X Gestionare indirectă prin delegarea sarcinilor de implementare:

- țărilor terțe sau organismelor desemnate de acestea;
- organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se specifica);
- BEI și Fondului European de Investiții;
- **X** organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul Financiar;
- organismelor de drept public;
- organismelor de drept privat cu o misiune de serviciu public în măsura în care acestea oferă garanții financiare adecvate;
- organismelor de drept privat ale unui stat membru care sunt însărcinate cu implementarea unui parteneriat public-privat și care oferă garanții financiare adecvate;
- persoanelor care li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC în temeiul titlului V din TUE, și identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestionare, vă rugăm să furnizați detalii suplimentare în secțiunea „Comentarii”.*

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Reguli în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile.

Parchetul European emite un raport anual privind activitățile sale. Procurorul European se prezintă în fața Parlamentului European și Consiliului o dată pe an pentru a justifica rezultatele și prioritățile cercetărilor și urmărilor penale ale Parchetului European, ținând cont de obligația de discreție și confidențialitate.

Procurorul European sau procurorii europeni delegați pot fi invitați, de asemenea, să furnizeze informații parlamentelor naționale.

În plus, în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a Regulamentului de instituire a Parchetului European, Comisia Europeană evaluează punerea în aplicare a acestuia, inclusiv fezabilitatea și oportunitatea extinderii competenței Parchetului European la alte infracțiuni în conformitate cu articolul 86 alineatul (4) din TFUE.

2.2. Sistemul de gestionare și control

2.2.1. Risc(uri) identificat(e)

Măsurile de cercetare și urmărire penală, inclusiv competențele în materie de asigurare a respectării legii sunt activități sensibile care afectează parțial drepturile omului și, prin urmare, pot da naștere la pretenții de despăgubire.

Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul cercetărilor, poate, de asemenea, constitui un motiv pentru pretenții de despăgubire în caz de prelucrare ilegală.

2.2.2. Metoda (metodele) de control avută (avute) în vedere

În conformitate cu **procedura standard de descărcare de gestiune**, Parchetul European are obligația, printre altele:

- să trimită conturile provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi;
- să trimită conturile finale Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi;
- să prezinte Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informații necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.

În plus, în ceea ce privește **combaterea fraudei și auditurile Curții de Conturi Europene**, după ce Parchetul European va fi operațional:

- acesta va adera la Acordul Interinstituțional din 25 mai 1999 în ceea ce privește investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și va adopta dispozițiile corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților oficiului utilizând modelul prevăzut în anexa la acest acord.
- Curtea de Conturi Europeană va avea competența de a efectua audituri pe baza documentelor și la fața locului asupra tuturor beneficiarilor de granturi, contractanților și subcontractanților care au primit fonduri europene din partea oficiului.
- OLAF va putea efectua cercetări, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile stabilite de normele UE aplicabile, cu scopul de a stabili dacă a existat vreo neregularitate care să aducă atingere intereselor financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau un contract finanțat de Parchetul European.
- Acordurile de lucru cu țări terțe și organizații internaționale, contractele, acordurile de grant, și deciziile de grant ale Parchetului European vor cuprinde dispoziții exprese prin care Curtea de Conturi Europeană și OLAF vor fi mandatate să efectueze astfel de audituri și investigații, conform competențelor respective ale acestora.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Adoptarea unei strategii antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, având în vedere raportul cost/beneficii al măsurilor care trebuie puse în aplicare.

Normele de adoptare pentru prevenirea și gestionarea conflictelor de interese în ceea ce privește membrii personalului acestuia

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia bugetară (liniile bugetare) afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul [Rubrica]	Dif./nedif. ⁽¹⁶⁾	Din partea țărilor AELS	Din partea țărilor candidate	Din partea țărilor terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar

- Noi linii bugetare a căror creare se solicită

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul [Rubrica]	Dif./nedif.	Din partea țărilor AELS	Din partea țărilor candidate	Din partea țărilor terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
3	33.03.YY.YY Parchetul European (EEPO)	DIF.	NU	NU	NU	NU

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor (prețuri din 2013)

Milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	Numărul 3	Securitate și cetățenie
---	-----------	-------------------------

¹⁶ Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

EPPO ¹⁷			2017	2018	2019	2020	TOTAL
Titlul 1 ¹⁸	Angajamente	(1)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471
	Plăți	(2)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471
Titlul 2 ¹⁹	Angajamente	(1a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073
	Plăți	(2a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073
Titlul 3 ²⁰	Angajamente	(3a)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
	Plăți	(3b)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
TOTAL credite pentru EPPO		=1+1a +3a	2,544	6,793	10,695	16,084	36,116

Rubrica din cadrul financiar multianual:	5	„Cheltuieli administrative”
---	----------	-----------------------------

Milioane EUR (cu trei zecimale)

		2017	2018	2019	2020	TOTAL
DG: JUSTIȚIE						
• Resurse umane		0,170	0,170	0,170	0,170	0,680
• Alte cheltuieli administrative		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
TOTAL DG JUSTIȚIE	Credite	0,220	0,220	0,220	0,220	0,880
• Resurse umane		0,131	0,131	0,131	0,131	0,524
• Alte cheltuieli administrative		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
TOTAL OLAF	Credite	0,181	0,181	0,181	0,181	0,724

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,401	0,401	0,401	0,401	1,604
---	-----------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------

¹⁷ Sunt calculate numai personalul de cercetare și de urmărire penală și costurile aferente. Structurile de sprijin administrativ vor fi furnizate de EUROJUST cu costuri zero.

¹⁸ A fost prevăzută o recrutare progresivă (10 % - 20 % - 30 % - 40 % - 50 % - 75 % - 100 %).

¹⁹ Se preconizează ca statul membru-gazdă să pună la dispoziție o clădire și să asigure prima amenajare a clădirii cu toate echipamentele de birouri, IT și de securitate. În calculul de față au fost incluse numai costurile aferente utilităților și TIC pe metru pătrat. În cazul în care statul membru-gazdă nu oferă aceste facilități, acest titlu va trebui revizuit.

²⁰ Acest titlu se calculează ținându-se seama de experiența OLAF în activități de investigație. În plus, sunt incluse costurile aferente contractelor de servicii cu până la 36 de procurori europeni delegați în ENI la 80 % din salariul estimat al unui AD 10. Rata progresivă a recrutărilor în acest caz este 50 %-75 %-100 %.

Milioane EUR (cu trei zecimale)

		2017	2018	2019	2020	TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720
	Plăți	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720

Reduceri în vederea îmbunătățirii eficacității din punct de vedere al costurilor în cadrul rubricii din cadrul financiar multianual:	5	„Cheltuieli administrative”
---	----------	-----------------------------

Reducere în cadrul Rubricii 5 (OLAF)			2017	2018	2019	2020	TOTAL
Titlul 1 ²¹	Angajamente	(1)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
	Plăți	(2)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
Titlul 2 ²²	Angajamente	(1a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
	Plăți	(2a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
Titlul 3 ²³	Angajamente	(3a)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
	Plăți	(3b)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
TOTAL reduceri în cadrul Rubricii 5	Angajamente	=1+1a +3a	-1,842	-5,389	-8,589	-13,276	-29,096

În cursul perioadei de tranziție, orice creștere a resurselor EPPO în credite sau ENI este compensată printr-o reducere corespondentă a resurselor OLAF în credite sau ENI.

²¹ A fost prevăzută o recrutare progresivă (10 % - 20 % - 30 % - 40 % - 50 % - 75 % - 100 %).

²² Se preconizează ca statul membru-gazdă să pună la dispoziție o clădire și să asigure prima amenajare a clădirii cu toate echipamentele de birouri, IT și de securitate. Aici au fost incluse numai costurile aferente utilităților și TIC pe metru pătrat. În cazul în care statul membru-gazdă nu oferă aceste facilități, acest titlu va trebui revizuit.

²³ Acest titlu se calculează ținându-se seama de experiența OLAF în activități de cercetare. În plus, sunt incluse costurile aferente contractelor de servicii cu până la 36 de procurori europeni delegați în ENI la 80% din salariul estimat al unui AD 10. Rata progresivă a recrutărilor pentru aceștia este 50 % - 75 % - 100 %. Întrucât procurorii europeni delegați vor fi propuși de statele membre, este posibil ca această rată de progresie să nu fie atinsă.

Diferența, și anume costurile aferente contractelor de servicii ale procurorilor europeni delegați (titlul 3)

			2017	2018	2019	2020	TOTAL
	Angajamente	(1)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020
	Plăți	(2)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020

Acestea sunt costurile pentru 9, 18, 27 și 36 procurori europeni delegați, calculate în ENI.

Aceste costuri trebuie acoperite prin marja titlului 3 sau prin reducerile de la alte agenții.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor [organismul]

- Propunerea/inițiativa nu necesită utilizarea de credite operaționale
- Propunerea/inițiativa necesită utilizarea de credite operaționale, după cum se descrie mai jos:
- Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale) în prețuri din 2013

Indicați obiectivele și realizările			2017	2018	2019	2020	TOTAL					
	REALIZĂRI											
	Tip	Costuri medii	Număr ²⁴	Costuri	Număr	Costuri	Număr	Costuri	Număr	Costuri	Total	Total Costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 Protejarea intereselor financiare cercetări												
- Realizare	cazuri	0,0083	184	1,526	491	4,076	773	6,417	1163	9,650		21.669
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1				1,526		4,076		6,417		9,650		21,669
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 Protejarea intereselor financiare urmăriri penale												
- Realizare	cazuri	0,0083	92	0,763	246	2,038	387	3,208	581	4,825		10.834
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2				0,763		2,038		3,208		4,825		10,834
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 3 Cooperarea cu alte organisme												
- Realizare		0,0083	31	0,254	82	0,679	129	1,069	194	1,608		3.610
Subtotal pentru obiectivul specific				0,254		0,679		1,069		1,608		3,610

²⁴ – Numărul cazurilor se bazează pe ipotezele analizate în evaluarea impactului care însoțește proiectul de propunere.

nr. 3									
TOTAL COSTURI		2,543		6,793		10,694		16,083	36,113²⁵

3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane ale EPPO

3.2.3.1. Rezumat

- Propunerea/inițiativa nu necesită utilizarea de credite cu caracter administrativ
- Propunerea/inițiativa necesită utilizarea de credite cu caracter administrativ, după cum se descrie mai jos:

Resurse umane	2017	2018	2019	2020
Posturi în schema de personal (număr angajați)	18	36	54	90
- din care AD	12	24	36	60
- din care AST	6	12	18	30
Personal extern (ENI)	6	11	17	28
- din care agenți contractuali	5	9	14	23
- din care experți naționali detașați (END)	1	2	3	5
Total personal	24	47	71	118

Milioane EUR (cu trei zecimale)

Cheltuieli de personal	2017	2018	2019	2020	Total
Posturi în schema de personal	1,179	3,537	5,895	9,432	20,043
- din care AD	0,786	2,358	3,930	6,288	13,362
- din care AST	0,393	1,179	1,965	3,144	6,681
Personal extern	0,214	0,607	1,000	1,607	3,428
- din care agenți contractuali	0,175	0,490	0,805	1,295	2,765
- din care experți naționali detașați (END)	0,039	0,117	0,195	0,312	663
Total cheltuieli de personal	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471

Necesarul de resurse umane estimat pentru DG-ul sub tutela căruia se află agenția

- Propunerea/inițiativa nu necesită utilizarea de resurse umane suplimentare.
- Propunerea/inițiativa necesită utilizarea de resurse umane, după cum se descrie mai jos:

Estimarea trebuie exprimată în valoare întreagă (sau cel mult cu o zecimală)

²⁵ Diferența față de costurile totale de 36,116 milioane EUR menționată la secțiunea 3.2.1 este rezultatul aplicării regulilor de rotunjire.

	2017	2018	2019	2020
• Posturi în schema de personal (funcționari și agenți temporari)				
33 01 01 01 Personal JUST	1,3	1,3	1,3	1,3
24 01 07 00 01 01 Personal OLAF	1	1	1	1
XX 01 01 02 (Delegații)				
XX 01 05 01 (Cercetare indirectă)				
10 01 05 01 (Cercetare directă)				
• Personal extern (în echivalent cu normă întreagă: ENI)				
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)				
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)				
XX 01 04 yy	- la sediu			
	- în delegații			
XX 01 05 02 (AC, END, INT – Cercetare indirectă)				
10 01 05 02 (CA, SNE, INT- Cercetare directă)				
Alte linii bugetare (a se preciza)				
TOTAL	2,3	2,3	2,3	2,3

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de credite în materie de resurse umane va fi acoperit de creditele DG-ului care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Funcționari și agenți temporari	Urmărirea politicilor și acordarea de consultanță EPPO, consultanță bugetară și financiară către EPPO și plăți efective, descărcare de gestiune și proceduri privind proiectul de buget
Personal extern	Nu este cazul

Descrierea metodei de calcul a costului pentru echivalent ENI ar trebui inclusă în anexă, secțiunea 3.

În cursul perioadei de tranziție, orice creștere a resurselor EPPO în credite sau ENI este compensată printr-o reducere corespondentă a resurselor OLAF în credite sau ENI.

Reduceri resurse umane în cadrul OLAF	2017	2018	2019	2020
Posturi în schema de personal (număr angajați)	-18	-36	-54	-90
- din care AD	-12	-24	-36	-60
- din care AST	-6	-12	-18	-30
Personal extern (ENI)	-6	-11	-17	-28
- din care agenți contractuali	-5	-9	-	- 23
- din care experți naționali detașați (END)	-1	-2	-3	-5
Total personal	-24	-47	-71	-118

Milioane EUR (cu 3 zecimale) în prețuri din 2013

Reduceri cheltuieli de personal aferente OLAF	2017	2018	2019	2020	Total
Posturi în schema de personal	-1,179	-3,537	-5,895	-9,432	-20,043
- din care AD	-0,786	-2,358	-3,930	-6,288	-13,362
- din care AST	-0,393	-1,179	-1,965	-3,144	-6,681
Personal extern	-0,214	-0,607	-1,000	-1,607	-3,428
- din care agenți contractuali	-0,175	-0,490	-0,805	-1,295	-2,765
- din care experți naționali detașați (END)	-0,039	-0,117	-0,195	-0,312	-663
Total cheltuieli de personal 24.0107	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

- Propunerea/inițiativa este compatibilă cu următorul cadru financiar multianual.
- Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.
- Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual.

Rubrica 5 ar trebui redusă pentru a reflecta diminuarea schemei de personal a OLAF.

3.2.5. Contribuțiile terților

- Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.
- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020	Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea					
TOTAL credite cofinanțare					

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - asupra resurselor proprii
 - asupra diverselor venituri

Milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei			
		2017	2018	2019	2020
Articolul XX		pm	pm	pm	pm

Pentru diversele venituri „alocate”, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) afectată (afectate).

[...]

A se preciza metoda de calcul al impactului asupra veniturilor.

Veniturile se compun din taxe de tranzacție care ar trebui achitate direct la bugetul UE. La ora actuală nu este posibilă precizarea în mod exact a sumelor.